EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.7.2025
COM(2025) 548 final

2025/0223 (COD)

Forslag til

# EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

## om EU-civilbeskyttelsesmekanismen og EU-støtte til kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet og om ophævelse af afgørelse nr. 1313/2013/EU (EU-civilbeskyttelsesmekanismen)

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2025) 545 final} - {SWD(2025) 545 final} - {SWD(2025) 546 final}

# BEGRUNDELSE

## 1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

### • Forslagets begrundelse og formål

Den foreslåede forordning bygger på den retlige ramme, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (i det følgende benævnt "EU-mekanismen") samt på forordning (EU) 2021/522 om oprettelse af et program for Unionens indsats på sundhedsområdet ("EU4Health-programmet") for perioden 2021-2027. Ved forordningen indføres en ramme for civilbeskyttelse og finansiering af kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet med henblik på at udnytte synergier og støtte en forbedret koordinering på tværs af sektorer. Dette har til formål at forbedre den overordnede effektivitet i støtten til forebyggelse, forberedelse og indsats over for naturlige og menneskeskabte farer, herunder alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, og under hensyntagen til den stadig mere komplekse og indbyrdes forbundne karakter af risici og trusler, som Unionen står over for, som fremhævet i Det Europæiske Råds konklusioner i 2023[1] og 2024[2].

I de seneste år er Europa blevet alvorligt udfordret af et forværret risiko- og trusselsbillede som følge af en stadig mere ustabil kombination af sikkerheds-, sundheds-, klima- og miljømæssige udfordringer. Det markant øgede antal aktiveringer af EU-mekanismen indikerer, at de nationale systemer sandsynligvis fortsat vil anmode om øget støtte til håndtering af katastrofer og kriser. Koordineringsmekanismen på EU-plan skal derfor være tilstrækkeligt rustet til at kunne handle mere effektivt og virkningsfuldt i forbindelse med at yde sådan støtte, herunder ved at styrke forebyggelse og beredskab.

Desuden kræver den mangesidede karakter af tværsektorielle kriser såsom covid-19-pandemien og Ruslands angrebskrig mod Ukraine en mere omfattende og integreret tilgang til krisestyring, hvilket nødvendiggør et tæt og effektivt samarbejde mellem Unionen og dens medlemsstater for effektivt at navigere i de udfordringer, som disse kriser udgør. Den nuværende geopolitiske kontekst nødvendiggør en styrkelse af Europas civile og militære beredskab, som der opfordres til i strategien for en beredskabsunion[3] og den fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030[4].

En effektiv krisestyring vil kræve tæt koordinering mellem civile og militære aktører for at sikre en smidig og effektiv gennemførelse af både civile og militære indsatser. Dette samarbejde er særligt afgørende for spørgsmål med en stærk dimension af dobbelt anvendelse, hvor civile og militære aktører er afhængige af fælles infrastrukturer såsom transportnet og logistikknudepunkter. Ved at arbejde sammen kan civile og militære aktører sikre, at deres respektive indsatser er velkoordinerede og komplementære, hvilket i sidste ende styrker den samlede indsats mod krisen. Et vigtigt mål med forslaget er derfor at sikre, at forordningen kan yde mere effektiv støtte til sådanne komplekse kriser med store konsekvenser[5], og at dens helhedsorienterede tilgang, der omfatter alle risici og involverer hele forvaltningen og hele samfundet, skal skabe stærkere forbindelser mellem civilbeskyttelse, sundhed, miljø og sikkerhed, således at der stilles forenklede og mere fleksible ordninger til rådighed, der gør det muligt at håndtere komplekse tværsektorielle og langvarige kriser effektivt.

---

1 EUCO/2023/7 final.
2 EUCO/2023/24 final.
3 JOIN (2025) 130 final.
4 JOIN (2025) 120 final.
5 JOIN/2025/130 final.

Integrationen af kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet i dette forslag giver et ekstra lag af beskyttelse for EU-borgerne, hvilket i sidste ende styrker modstandsdygtigheden og beskytter befolkningen mod alvorlige sundhedstrusler. Sundhedskriser kan have vidtrækkende konsekvenser ud over sundhedssektoren og påvirke den sociale stabilitet, miljøbalancen eller kritisk infrastruktur. Kriseberedskabs- og -indsatstiltag på sundhedsområdet vil fortsat blive koordineret inden for de nuværende strukturer, herunder Udvalget for Sundhedssikkerhed og HERA's bestyrelse.

Sammen med relaterede horisontale krav og andre programmer støtter og fremmer forslaget desuden foranstaltninger til at foregribe og forebygge katastrofer, hvilket bidrager til at reducere omkostningerne ved disse for Unionens økonomi og minimere deres negative sociale, økonomiske og miljømæssige indvirkning på de mest sårbare regioner og personer, herunder kvinder, børn, ældre, flygtninge, personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund og personer med handicap. Dette vil i sidste ende bidrage til en mere bæredygtig og inklusiv vækst samt retfærdighed mellem generationerne. Forslaget yder også et væsentligt bidrag til forenklingen ved at samle bestemmelserne vedrørende EU-mekanismens funktion og bestemmelserne vedrørende finansieringen af dens aktiviteter i én tekst og dermed forenkle de eksisterende procedurer. Desuden danner det, ved at sikre at investeringer under EU-mekanismen også styrker konkurrenceevnen og modstandsdygtigheden i Unionens industrigrundlag, grundlag for mere strategiske, pålidelige og selvstændige reaktioner, herunder ved i overensstemmelse med EU-retten og internationale forpligtelser at fremme anvendelsen af løsninger, der er udviklet eller produceret i Unionen.

Forslaget anerkender, at enkeltpersoner kan opleve flere og indbyrdes forbundne former for sårbarhed, og fremmer derfor en intersektionel tilgang til katastroferisikostyring for at sikre, at ingen lades i stikken.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag bygger på de positive resultater, der hidtil er opnået inden for den eksisterende ramme, og har til formål at afhjælpe dens mangler med skærpede bestemmelser, således at medlemsstaternes indsats på dette område fortsat støttes, koordineres og suppleres. Det bygger også på kriseberedskabs- og indsatsdelen af EU4Health-programmet, som støtter gennemførelsen af forordning (EU) 2022/2371 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler[6] og forordning (EU) 2022/2372 om en ramme for foranstaltninger til sikring af forsyninger af kriserelevante medicinske modforanstaltninger[7] i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan, samt andre initiativer til at styrke kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet. Der bør sikres synergier med de kriserelaterede mandater for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme og Det Europæiske Lægemiddelagentur samt med relevante nationale og internationale organisationer. Dette har til formål at sikre, at Unionens kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet styrkes sideløbende med civilbeskyttelsesforanstaltninger. Den foreslåede forordning er fortsat i overensstemmelse med eksisterende politikker ved at styrke medlemsstaternes kapacitet til beredskab, forebyggelse og indsats. Gennem den foreslåede forordning fastholdes tilsagnet om større europæisk solidaritet og en koordineret indsats, der bygger på det stærke grundlag fra tidligere samarbejde og initiativer.

6 EUT L 314 af 6.12.2022, s. 26.
7 EUT L 314 af 6.12.2022, s. 64.

Ud over den tætte overensstemmelse med strategien for en beredskabsunion, EU's strategi for opbygning af lagre[8] og en strategi for medicinske modforanstaltninger, der forbereder Unionen på den næste sundhedskrise[9], fungerer EU-mekanismen desuden i overensstemmelse med EU's strategi for indre sikkerhed[10], som har til formål at sikre et højt sikkerhedsniveau for Unionens borgere, samt den fælles hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030 og ReArm Europa-planen/Beredskab 2030[11] til støtte for en stærkere europæisk forsvarsposition over for eksterne trusler. Den er også i overensstemmelse med strategierne for opbygning af lagre og medicinske modforanstaltninger og støtter Unionens forpligtelser i henhold til den europæiske klimalov[12] om at sikre fortsatte fremskridt med at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

I henhold til tilgangen med indbygget beredskab, som skitseret i strategien for en beredskabsunion, er dette forslag udformet med henblik på at fremme synergier med andre interne og eksterne politikområder inden for rammerne af en integreret tilgang til katastroferisikostyring på tværs af relevante sektorer og interessenter, herunder EU-agenturer, medlemsstater og internationale organisationer, og bidrage til gennemførelsen af Unionens politikker for katastroferisikoreduktion og -styring samt Sendairammen for katastrofeforebyggelse.

Specifikt for de eksterne politikker er EU's og medlemsstaternes beredskab og modstandsdygtighed i stigende grad sammenflettet med vores partnere rundt om i verden, som står over for en lignende række globale kriser og udfordringer. Et samarbejde med vores eksterne partnere om at foregribe, forberede os på, forebygge og reagere på kriser er gensidigt fordelagtigt og afgørende for at mindske risikoen for, at kriser andre steder medfører kaskadevirkninger eller afsmittende virkninger for EU. I et stadig mere ustabilt geopolitisk miljø, og med henblik på at tackle globale udfordringer, supplerer dette forslag de tiltag, der skal gennemføres under instrumentet for et globalt Europa, hvor EU og medlemsstaterne fortsat vil udvikle og uddybe skræddersyede og gensidigt fordelagtige bilaterale og plurilaterale partnerskaber.

Forslaget lægger særlig vægt på at styrke EU-mekanismens samarbejde med kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet samt ydelse af humanitær bistand. Der lægges vægt på områder som folkesundhedskriser, retlige og indre anliggender, herunder konsulær bistand og beskyttelse af kritisk infrastruktur, miljøforvaltning med fokus på styring af oversvømmelsesrisiko og forebyggelse af større industriulykker, modstandsdygtighed og beredskab over for klimaændringer, afbødning af havforurening, eksterne forbindelser og udviklingssamarbejde, sikkerhed, forsvar og rumfart. For at bevare sammenhængen og komplementariteten med andre af Unionens finansielle instrumenter indeholder forslaget klare bestemmelser, der definerer EU-mekanismens anvendelsesområde og dermed forhindrer overlap eller enhver mulighed for dobbeltfinansiering.

Med hensyn til sundhedssikkerhed supplerer dette forslag tiltag vedrørende beredskab inden for sundhedssikkerhed, der finansieres af andre af Unionens finansielle instrumenter, som har til formål at styrke Unionens strategiske autonomi og adgang til sundhedsinnovation, som

---

8 COM/2025/528 final.
9 COM/2025/529 final.
10 COM/2025/148 final.
11 JOIN/2025/120 final.
12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

fastsat under det foreslåede politikområde for sundhed, bioteknologi, landbrug og bioøkonomi i Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne og det tilsvarende vindue under det foreslåede rammeprogram for forskning, Horisont Europa.

Forslaget henviser til de EU-rumsystemer, der er afgørende for at styrke Unionens kriseberedskabs- og indsatskapacitet. I strategien for en beredskabsunion understreges det, at Copernicus, Galileo og de kommende IRIS²-tjenester leverer situationsbevidsthed i realtid og understøtter tidlige varslinger og pålidelig kommunikation, når jordbaserede net svigter. Disse kapaciteter er uundværlige i forbindelse med koordinering af nødhjælpsoperationer, støtte til civilbeskyttelse, herunder ved at sikre rettidig adgang til rumbaserede oplysninger om tidlig varsling med henblik på direkte at formidle varslinger til befolkningen og afbøde virkningerne af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.

## 2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

### • Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 168, stk. 5, artikel 196 og artikel 322, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Artikel 168, stk. 5, i TEUF udgør retsgrundlaget for tilskyndelsesforanstaltninger, der har til formål at beskytte og forbedre menneskers sundhed og navnlig bekæmpe større grænseoverskridende sundhedstrusler, foranstaltninger vedrørende overvågning, tidlig varsling og bekæmpelse af alvorlige grænseoverskridende trusler mod sundheden.

Artikel 196 i TEUF udgør retsgrundlaget for EU-initiativer til at styrke samarbejdet og det kollektive beredskab mellem medlemsstaterne med henblik på at håndtere forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer.

Disse retsgrundlag kombineres med artikel 322, stk. 1, i TEUF for at muliggøre finansiel fleksibilitet ved at give mulighed for at overføre bevillinger.

### • Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Kommissionen har understøttende kompetence på civilbeskyttelsesområdet. Medlemsstaterne har det primære ansvar for at forebygge, forberede sig på og reagere på katastrofer. EU-mekanismen blev oprettet, fordi større katastrofer kan overvælde indsatskapaciteten i enhver medlemsstat, der handler alene, og fordi kriseberedskabs- og -indsatsforanstaltninger på sundhedsområdet sikrer en mere robust koordinering og et mere robust samarbejde, navnlig med hensyn til tilgængeligheden af og adgangen til relevante medicinske modforanstaltninger mod eksisterende og nye sundhedstrusler. Tilvejebringelse af velkoordineret og hurtig gensidig bistand mellem medlemsstaterne er en central opgave.

Målene for forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af de enkelte medlemsstater. Unionens indsats på dette område omfatter håndtering af situationer med en stærk tværsektoriel og grænseoverskridende dimension, hvilket nødvendigvis kræver en overordnet koordination og en samordnet indsats ud over det nationale plan.

I tilfælde af komplekse grænseoverskridende nødsituationer og kriser, hvor Den Europæiske Union som helhed er berørt – såsom covid-19-pandemien og Ruslands angrebskrig mod Ukraine – er der behov for en velkoordineret kollektiv tilgang for at undgå fragmentering og overlapning. Unionen kan effektivt støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at forebygge, forberede sig på og reagere på kriser og fortsætte med at fremme en kultur præget

af forebyggelse og modstandsdygtighed i hele EU. Forslaget imødekommer et behov, som ikke kan opfyldes af medlemsstaterne alene, og giver en klar EU-merværdi.

Fordelen ved en indsats på EU-plan omfatter reduktion af tab af menneskeliv samt miljømæssige, økonomiske og materielle skader, at give medlemsstaterne mulighed for at bidrage mere effektivt til EU-bistand under mekanismen og drage fordel af forbedret koordinering og samarbejde, at øge beredskabsniveauet i forbindelse med større katastrofer og skabe en mere sammenhængende politik for katastroferisikostyring samt at opnå stordriftsfordele, såsom omkostningseffektiv logistik og transport, en sammenhængende og effektiv indsats gennem den frivillige pulje af kapaciteter og bedre udnyttelse af knappe ressourcer ved at dele EU-finansieret kapacitet. Forslaget støtter også beskyttelsen af EU's finansielle interesser ved at fremme foranstaltninger, der øger det strukturelle beredskab og modstandsdygtigheden og dermed mindsker tabet af EU-finansierede aktiver i forbindelse med katastrofer. Lignende fordele kan opnås ved at styrke samarbejdet og koordineringen i beredskabet og indsatsen over for sundhedstrusler. Virus skelner ikke til grænser, og som det sås under covid-19-pandemien, var det kun en koordineret indsats på EU-plan, der sikrede udvikling, fremstilling og ligelig distribution af vacciner og andre relevante medicinske modforanstaltninger til alle EU-medlemsstater.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går dette forslag ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene. Proportionalitetsprincippet har ligget til grund for Kommissionens udformning af den foreslåede forordning, som har til formål at udpege og muliggøre synergier med andre programmer og at styrke samarbejdet med medlemsstaterne med hensyn til at fastsætte prioriteter for det.

Forslaget står i et rimeligt forhold til målet og har til formål at øge medlemsstaternes deltagelse i de tiltag, det støtter, ved at begrænse hindringerne for deltagelse så meget som muligt. Det indeholder bestemmelser om en reduktion af den administrative byrde for Unionen og de nationale myndigheder, som er blevet begrænset til, hvad der er nødvendigt for, at Kommissionen kan udøve sit ansvar for gennemførelsen af Unionens budget. Det går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål.

- **Valg af instrument**

For at sikre generel anvendelse og finansiel fleksibilitet er forslaget en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet. Forordningsformen som retsakt er forenelig med kravene om overførsel af bevillinger, der er fastsat i de finansielle regler, der gælder for Unionens almindelige budget. Forslaget til forordning har til formål at erstatte og ophæve afgørelse nr. 1313/2013/EU.

## 3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Forordningen gennemfører resultaterne og henstillingerne fra midtvejsevalueringen af gennemførelsen af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme, 2017-2022 (Interim Evaluation of the implementation of Decision No 1313/2013/EU on a Union Civil Protection Mechanism, 2017-2022) og fra HERA-gennemgangens statusopgørelse med henblik på at styrke sundhedssikkerheden i EU) (HERA review: Taking stock to reinforce health security in the EU) (2024) samt foreløbige resultater af evalueringen af EU4Health-programmet (Evaluation of the EU4Health Programme) og evalueringen af gennemførelsen af

forordning (EU) 2022/2371 (Evaluation of the implementation of Regulation (EU) 2022/2371) om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

- **Høringer af interessenter**

Kommissionen har gennemført en specifik åben offentlig høring om "EU-finansiering af civilbeskyttelse, beredskab og indsats i krisesituationer." Undersøgelsen var åben for alle EU-borgere, virksomheder, foreninger og offentlige organer og modtog 1 187 svar, hvoraf i alt 139 havde vedlagt holdningspapirer.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har i de seneste år afholdt flere møder med eksterne interessenter, eksperter inden for civilbeskyttelse, der repræsenterer medlemsstaterne, ledere af civilbeskyttelsestjenester og højtstående embedsmænd inden for civilbeskyttelse samt tematiske eksperter for at drøfte specifikke emner i forbindelse med revisionen af den retlige ramme.

- **Konsekvensanalyse**

Som forberedelse af forslaget gennemførte Kommissionen en konsekvensanalyse for at identificere problemer, definere forslagets mål samt fastlægge flere muligheder for forbedring og vurdere deres virkninger. Udtalelsen fra Udvalget for Forskriftskontrol samt den sammenfattende rapport findes i Register over Kommissionens dokumenter under referencen 2025/MFF/05.

I konsekvensanalysen blev der analyseret tre løsningsmodeller:

Under løsningsmodel 1 blev der foreslået en styrket sektorspecifik EU-civilbeskyttelsesmekanisme, herunder en målrettet styrkelse af ERCC. Aktiviteter på EU-plan skal suppleres med en betydelig indsats på nationalt plan, herunder med henblik på indsatskapaciteter, som på EU-plan er begrænset til den "traditionelle" civilbeskyttelsessektor (medicinske lagre, kemiske, biologiske, radiologiske, nukleare lagre (CBRN-lagre), bekæmpelse af skovbrande fra luften osv.). Selv om øget national indsats gør det muligt at opfylde alle målsætninger, udnyttes merværdien af en indsats på EU-plan ikke fuldt ud. Som følge heraf blev denne løsningsmodel anset for at mangle effektivitet, virkningsfuldhed, ekstern sammenhæng og forenkling sammenlignet med løsningsmodel 2.

Under løsningsmodel 2 samler en tværsektoriel EU-civilbeskyttelsesmekanisme EU-civilbeskyttelsesmekanismen og relevante aktiviteter for beredskab inden for sundhedssikkerhed. Sammenlignet med løsningsmodel 1 opnås der synergier og komplementaritet mellem civilbeskyttelses- og sundhedsberedskabsaktiviteter gennem et enkelt instrument. Den integrerede budgetstruktur sikrer fleksibilitet og smidighed i forvaltningen af instrumentet. Løsningsmodel 2 indebærer oprettelsen af et EU-krisekoordineringsknudepunkt, som dermed bliver EU's centrale kapacitet for tværsektorielt risikoberedskab, herunder opbygning af lagre og koordinering af krisestyring. Indsatskapaciteten på EU-plan er tilpasset det nye fare- og trusselsbillede. En EU-risikovurdering udnytter synergier og komplementaritet mellem sektorvurderinger og ekspertise. Yderligere relevante sundhedsberedskabsaktiviteter er omfattet for at bekæmpe alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler i overensstemmelse med initiativets generelle tværsektorielle karakter.

Løsningsmodel 3 har som hovedelement oprettelsen af et enkelt finansieringsinstrument (en beredskabsfond) på EU-plan, der omfatter alle beredskabsrelevante mekanismer og aktiviteter for hele FFR. Denne fond vil omfatte alle beredskabsrelaterede mekanismer og finansieringselementer i den nuværende FFR, herunder, men ikke begrænset til, EU-

civilbeskyttelsesmekanismen, EU4Health-kriseberedskabsområdet og beredskabsrelevante elementer i de nationale rammer, Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne og Erasmus+. Med hensyn til struktur vil dette indebære, at programmernes forskellige forvaltningsmetoder alle anvendes inden for denne fælles fond: direkte (gennemført af Kommissionen), delt (f.eks. strukturfondene) og indirekte (f.eks. forskellige organisationer i FN-systemet såsom WHO, UNHCR og UNICEF). Denne løsningsmodel vil medføre iboende grundlæggende udfordringer, herunder i forvaltningen af budgetbevillingerne til alle finansieringsprogrammer og -instrumenter. Løsningsmodel 3 anses for ikke at være bæredygtig og blev derfor kasseret på et tidligt tidspunkt.

Den foretrukne løsningsmodel og dens vigtigste virkninger

Den foretrukne løsningsmodel blev anset for at være løsningsmodel 2, da den fuldt ud udnytter EU-merværdien og dermed på omfattende vis opfylder målene. I en situation, hvor kriselandskabet bliver mere flerdimensionelt og grænseoverskridende, medfører valget af løsningsmodel 2 vigtige sociale (f.eks. højere fælles grad af beredskab i befolkningerne), miljømæssige (f.eks. mere vellykket bevarelse af naturområder og biodiversitet) samt økonomiske (f.eks. er omkostningerne forbundet med omfattende forebyggelse og beredskab betydeligt lavere end omkostningerne ved indsats) fordele.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Med forslaget gennemføres væsentlige forbedringer for at strømline og forenkle den overordnede retlige ramme, herunder især øget operationel klarhed og effektivitet. Procedurerne for risikorapportering er f.eks. blevet centraliseret i en særlig struktur, som tydeliggør medlemsstaternes og Kommissionens samarbejde om udarbejdelsen af resultater og dermed fremmer en fælles forståelse af risikobevidsthed.

Desuden samles EU-støtten til indsatsen i én enkelt artikel, hvilket forenkler identificeringen af mulige operationelle scenarier og øger beredskabet og effektiviteten af indsatsen. Koordineringsindsatsen styrkes og præciseres yderligere ved at udbygge kapaciteten i Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) og oprette et specialiseret krisekoordineringsknudepunkt, der skal bistå medlemsstaterne med at forudse og håndtere konsekvenserne af kriser på tværs af sektorer. Indsatslaget suppleres med klarhed om gældende medfinansieringssatser ved at integrere dem sammenhængende i ét samlet referencepunkt, hvilket gør det unødvendigt at konsultere flere artikler. Forordningen lægger vægt på transportfleksibilitet og giver mulighed for finansieringsberettigede tiltag, hvor ingen kommercielle transportmuligheder er mulige, men hvor medlemsstaternes alternativer er tilgængelige. Dette er en foranstaltning, der belønner innovative statslige løsninger og understøtter tilpasningsdygtige strategier.

Disse forbedringer afspejler en målrettet indsats for at forfine EU-mekanismens strukturelle og operationelle rammer og sikre, at de både er tilpasningsdygtige og robuste i forhold til at håndtere kompleksiteten ved både forventede og uforudsete nødsituationer. Denne sammenhængende tilgang er i overensstemmelse med det overordnede mål om at skabe en mere effektiv og gennemsigtig ramme for civilbeskyttelse. Der opfordres til yderligere dialog og feedback for at sikre, at disse strategier er i overensstemmelse med de praktiske operationelle behov.

- **Grundlæggende rettigheder**

De retlige revisioner af EU-mekanismen og de foreslåede støtteforanstaltninger inden for sundhedsberedskab og -indsats er udformet med henblik på at tilpasse sig og opretholde de grundlæggende rettigheder, som er fastlagt i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

Dette memorandum redegør for, hvordan disse revisioner integrerer centrale grundlæggende rettigheder.

Retten til livet (artikel 2) er et centralt fokus, da formålet med forslaget er at beskytte og bevare menneskeliv under katastrofer og nødsituationer. Ved at strømline procedurerne har ændringerne til formål at øge EU-mekanismens reaktionsevne og direkte støtte beskyttelsen af liv gennem effektiv katastrofehåndtering.

Retten til frihed og sikkerhed (artikel 6) er også centrale for forslaget. Forbedringerne sikrer rettidige reaktioner på trusler og øger dermed både den individuelle og kollektive sikkerhed i hele Unionen. Disse forbedringer bidrager til at beskytte borgerne ved at sikre hurtig indsættelse og koordinering under kriser.

Hensynet til retten til sundhedsbeskyttelse (artikel 35) indebærer en præcisering af EU-mekanismens rolle med hensyn til at sikre robuste folkesundhedsmæssige indsatser. Især under sundhedsrelaterede nødsituationer styrker disse revisioner det grænseoverskridende samarbejde og ressourceallokeringen og understøtter dermed sundhed som en grundlæggende rettighed.

Den grundlæggende ret til miljøbeskyttelse, som er nedfældet i artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, spiller en afgørende rolle inden for rammerne af EU-mekanismen. Denne mekanisme, der er udformet til at støtte koordinerede reaktioner på naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer i og uden for EU, skal i sagens natur omfatte miljøbeskyttelse som et centralt element i sine aktiviteter. Miljøbeskyttelse er særlig relevant i alle tre faser af katastrofehåndtering, herunder for så vidt angår alvorlige sundhedstrusler: forebyggelse for at mindske sandsynligheden for og virkningen af miljøfarer, beredskab for at sikre, at der findes systemer til at afbøde skader på økosystemer og biodiversitet, samt indsats for hurtigt at imødegå miljøskader som følge af katastrofer såsom skovbrande, kemiske udslip eller oversvømmelser. Anerkendelsen af miljøbeskyttelse som en grundlæggende rettighed styrker EU-institutionernes og medlemsstaternes forpligtelse til at integrere økologiske hensyn i civilbeskyttelsespolitikker og -tiltag.

Ved at anlægge en tilgang, der omfatter hele samfundet, styrker revisionerne af EU-mekanismen den grundlæggende ret til ligestilling (kapitel III) og sikrer, at behovene hos kvinder og grupper i sårbare situationer og/eller grupper, som oplever diskrimination og social udstødelse – såsom børn, ældre, personer med handicap, personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund – tages i betragtning i alle faser af forebyggelse, beredskab og indsats.

Desuden fremgår retten til god forvaltning (artikel 41) tydeligt af den vægt, der lægges på proceduremæssig klarhed og forenkling. Disse ændringer sikrer, at mekanismen fungerer gennemsigtigt og effektivt og skaber en pålidelig ramme for nødberedskab.

Disse revisioner afspejler en tilgang baseret på grundlæggende rettigheder til at styrke EU-mekanismen og sikre, at den understøtter den beskyttende kapacitet og de værdier, der er indlejret i EU's charter. Der opfordres til yderligere feedback og drøftelser for at finjustere disse strategier med henblik på bedst muligt at opretholde og tjene alle individers grundlæggende rettigheder.

Dette forslag tager hensyn til de forpligtelser, der følger af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD), som EU er part i sammen med alle medlemsstaterne. Navnlig fremgår det af artikel 11 i konventionen om risikosituationer og humanitære nødsituationer, at deltagerstaterne i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelse af og sikkerhed for personer med handicap i risikosituationer.

## 4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den vejledende finansieringsramme i henhold til denne forordning udgør 10 675 000 000 EUR (løbende priser).

## 5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

På grundlag af kapitel II i forordningen om risikovurdering og foregribelse omfatter politikudviklingsprocessen i henhold til dette reviderede forslag til forordning flere centrale elementer og rapporter, som er tilpasset rapporteringscyklusser og sekventeret for at sikre en cyklisk og effektiv tilgang til katastroferisikostyring.

Processen begynder på nationalt plan, hvor medlemsstaterne er ansvarlige for at udvikle og gøre risikovurderinger på nationalt eller subnationalt plan offentligt tilgængelige. Disse risikovurderinger danner grundlag for udviklingen af planlægningen af katastroferisikostyring, herunder sikkerhedsrisici og hybride trusler, som tager hensyn til grænseoverskridende samarbejde og risici med grænseoverskridende virkninger. Sådanne vurderinger og planer bør være konsekvente og koordinerede med andre relevante nationale processer. Desuden forventes medlemsstaterne som en forudsætning for informerede risikovurderinger at forbedre deres indsamling af data om katastrofetab.

Mindst én gang hvert femte år indsender medlemsstaterne sammendrag af deres risikovurderinger, indsatskapaciteter og aktiviteter, der understøtter Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, til Kommissionen. Kommissionen videreudvikler retningslinjerne for indsendelse af disse sammendrag og sikrer, at processen er standardiseret og effektiv.

På EU-plan gør fremsendelsen af de ønskede oplysninger og andre tilgængelige data det muligt for Kommissionen at kortlægge risikostyringskapaciteten på EU-, nationalt og subnationalt plan for at lette udvekslingen af bedste praksis og den dermed forbundne kapacitetsopbygning. På grundlag af den fastlagte risikovurdering gennemgår Kommissionen regelmæssigt EU-dækkende katastrofescenarier for katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats, som derefter indgår i den videre udvikling af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed som aftalte planlægningsantagelser om den katastroferisikostyringskapacitet, der skal være på plads. Med disse aftalte indikatorer udarbejder Kommissionen regelmæssige rapporter om de naturlige og menneskeskabte risici, som Unionen står over for, de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af risikostyringstiltag og målene for katastrofemodstandsdygtighed, samt om den indsatskapacitet og de kapaciteter, der er nødvendige på EU-plan for at støtte den nationale indsats for at håndtere det skiftende risiko- og trusselsbillede. Denne rapportering bør være konsekvent og koordineret med andre relevante processer på EU-plan.

Denne rækkefølge sikrer, at nationale risikovurderinger og planlægning indgår i en vurderings- og målfastsættelsesproces på EU-plan, som igen danner grundlag for nationale tiltag og kapacitetsopbygning, med regelmæssige revisions- og ajourføringsmekanismer for at sikre, at politikkerne fortsat er effektive og relevante.

Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om yderligere oplysninger om specifikke forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. Kommissionen kan også foreslå indsættelse af eksperter eller fremsætte henstillinger for at styrke forebyggelses- og beredskabsniveauet.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Den vigtigste nyskabelse i den foreslåede forordning er oprettelsen af det tværsektorielle beredskabslag samt indarbejdelsen af finansiering til kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet.

Det nye beredskabslag har til formål at udfylde kvantitative og kvalitative mangler i den nuværende retlige ramme. Det bygger på identificerede erfaringer fra covid-19-pandemien, den seneste stigning i mpox og nylige aktiviteter under EU's civilbeskyttelsesmekanisme, især med hensyn til komplekse grænseoverskridende kriser og håndteringen af behov i forbindelse med Ruslands angrebskrig mod Ukraine. Det afspejler forskning og fremsyn vedrørende Europas udviklende risiko- og trusselslandskab og understreger risicienes stadig mere systemiske karakter samt den stigende betydning af kaskadeeffekter på tværs af sektorer. Det inddrager desuden fremadskuende overvejelser med medlemsstaterne om behovet for at sikre, at de eksisterende civilbeskyttelsessystemer i Europa fortsat fungerer under stadig mere komplekse nød- og krisescenarier.

Med hensyn til kvantitative mangler bør dette nye lag muliggøre en mere omfattende og integreret tilgang til håndtering af tværsektorielle kriser med store konsekvenser ved at koordinere beredskabs- og indsatsordninger mere effektivt på tværs af de berørte sektorer. Med hensyn til kvalitative mangler gør det det muligt at imødegå risici og trusler, for hvilke der ikke findes eksisterende værktøjer. Dette vil gøre det muligt at mindske fragmenteringen i krisestyringsstrukturer på EU-plan, forenkle procedurerne og anvende ressourcerne mere effektivt til især at håndtere nye sikkerhedsrisici i forbindelse med hybride trusler og forstyrrelser af kritisk infrastruktur med tværsektorielle konsekvenser.

Komponenten for kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet i den foreslåede forordning vil forbedre finansieringen af overvågning, påvisning og forståelse af nye og overhængende sundhedstrusler og forbinde denne viden med medicinske modforanstaltninger. I tæt samarbejde med medlemsstaterne vil den forbedre adgangen til produktionskapacitet under kriser og støtte udbud, oplagring og anvendelse af medicinske modforanstaltninger som led i beredskabs- og indsatsbestræbelserne. Den vil også støtte udviklingen af viden og EU-medlemsstaternes kapacitet til at forebygge, forberede sig på og reagere på alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

ERCC forventes at spille en nøglerolle med en udvidet ny kapabilitet som et centralt EU-krisekoordineringsknudepunkt. Dets vigtigste aktivitetsområde har til formål at fokusere på en bedre forståelse af kriser, hvilket fremmer mere proaktive beredskabs- og indsatsordninger, tværsektoriel koordinering uden at overtage eller duplikere sektorspecifik ekspertise samt forbedret overvågning, samtidig med at medlemsstaterne og beslutningstagerne holdes informeret med hensyn til kompetence og ansvar.

På grund af støttekompetencen på dette politikområde og de dermed forbundne nationale følsomheder i forbindelse med udvidelsen af EU's krisestyringskapacitet bør den operationelle anvendelse af indsatsordninger under dette yderligere beredskabslag være knyttet til en udløsningsmekanisme, der aktiveres af Rådet, og være forbundet med eksisterende procedurer såsom aktivering af IPCR-ordningerne eller solidaritetsbestemmelsen (i henhold til artikel 222 i TEUF).

På grundlag af de indhøstede erfaringer vil medfinansieringssatserne og de operationelle regler, der er fastsat i afgørelse nr. 1313/2013 og under EU4Health-programmet, blive forenklet for at muliggøre en mere effektiv og fleksibel gennemførelse under kriser, der

udvikler sig hurtigt. Den foreslåede forordning har derfor til formål at præcisere reglerne for operationalisering af mange indsatstiltag, f.eks. oprettelse af logistiske knudepunkter og medicinske evakueringsknudepunkter, egentlige medicinske evakueringer, forhåndsplacering af indsatskapaciteter og indsatshold. Den vil også tydeligere indarbejde donationer fra den private sektor under EU-civilbeskyttelsesmekanismen, som er blevet etableret med succes under aktiviteter som reaktion på behov i Ukraine.

Desuden vil den foreslåede forordning bedre definere EU-civilbeskyttelsesmekanismens støtte til medlemsstaterne i deres nationale beredskabscyklusser. Dette omfatter særlige regler, der tilskynder til peerevalueringer og frivillige vurderinger af nationale beredskabssystemer. EU-vidensnetværket om civilbeskyttelses rolle som en søjle i kapacitetsopbygningen vil blive yderligere styrket som en platform for udveksling af ekspertise, indhøstede erfaringer og innovativ praksis inden for katastroferisikostyring, samtidig med at der tilføjes regler om befolkningsberedskab og samarbejde med centrale interessenter (militæret og den private sektor) i forbindelse med uddannelse og øvelser.

Den foreslåede forordning har til formål at fastsætte en mere fleksibel og integreret budgetstruktur baseret på dens bredere mål og beredskabsområde. Dens øgede fleksibilitet og reaktionsevne over for kriser med store konsekvenser og nye trusler skal ledsages af tilsvarende forebyggelses- og beredskabsrelaterede aktiviteter såsom foregribelse, fremsyn og kapacitetsudvikling.

2025/0223 (COD)

Forslag til

# EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

## om EU-civilbeskyttelsesmekanismen og EU-støtte til kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet og om ophævelse af afgørelse nr. 1313/2013/EU (EU-civilbeskyttelsesmekanismen)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 168, stk. 5, artikel 196 og artikel 322, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[13],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[14],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I betragtning af at der i de senere år har været betydeligt flere og mere alvorlige natur- og menneskeskabte farer, bør samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet styrkes på EU-plan, så der kan skabes en modstandsdygtig Union med de nødvendige kapabiliteter til at forudsige og håndtere sådanne risici og trusler, uanset hvad de skyldes, for at sikre EU-borgerne tilstrækkelig beskyttelse. EU-civilbeskyttelsesmekanismen ("EU-mekanismen") bør varetage denne rolle ved at styrke samarbejdet og koordineringen blandt medlemsstaterne og dermed øge den overordnede evne til at forebygge, berede sig på og reagere på katastrofer og kriser.

(2) Ved denne forordning fastsættes en vejledende finansieringsramme for EU-mekanismen og finansieringen af kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet. Med henblik på denne forordning beregnes løbende priser ved at anvende en fast deflator på 2 %. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509[15] (finansforordningen) finder anvendelse på denne forordning. Nævnte forordning fastsætter reglerne for opstilling og gennemførelse af Unionens almindelige budget, herunder reglerne for tilskud, priser, ikkefinansielle donationer, udbud, indirekte forvaltning, finansiel bistand, finansielle instrumenter og budgetgarantier.

---

13 *EUT L .., s.

14 *EUT L .., s.

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

(3) Det er vigtigt at træffe forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for at øge Unionens modstandsdygtighed over for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, selv om forekomsten, timingen og omfanget af katastrofer i sagens natur er uforudsigelige. De finansielle ressourcer, der er nødvendige for at sikre den rette indsats, kan variere betydeligt fra år til år og bør kunne stilles til rådighed øjeblikkeligt. Hvis budgetprincippet om forudsigelighed skal forenes med nødvendigheden af at kunne reagere hurtigt på nye behov, må den finansielle gennemførelse af arbejdsprogrammerne tilpasses. Ud over den fremførsel af bevillinger, der er tilladt i henhold til artikel 12, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, bør det derfor tillades at fremføre uudnyttede bevillinger, som begrænses til det følgende år og udelukkende må anvendes til indsatstiltag.

(4) De økonomiske, sociale og geopolitiske forhold ændrer sig hurtigt, og de seneste erfaringer har vist, at der er behov for, at den flerårige finansielle ramme og Unionens udgiftsprogrammer gøres mere fleksible. Der skal i finansieringen tages behørigt hensyn til nye politiske behov og Unionens prioriteter som anført i relevante dokumenter, der er offentliggjort af Kommissionen, i Rådets konklusioner og Europa-Parlamentets beslutninger, samtidig med at der skal være tilstrækkelig forudsigelighed i budgetgennemførelsen.

(5) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95[16], Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96[17] og Rådets forordning (EU) 2017/1939 skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved at forebygge, opdage, korrigere og undersøge uregelmæssigheder og svig, tilbagesøge tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, når det er relevant, ved at anvende administrative sanktioner. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan navnlig i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)[18] kan i henhold til forordning (EU) 2017/1939 efterforske og retsforfølge svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, som nævnt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371[19]. I henhold til forordning (EU, Euratom) 2024/2509 skal personer eller enheder, der modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, EPPO og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der deltager i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder.

(6) Den beskyttelse, der skal sikres ved hjælp af EU-mekanismen, bør omfatte mennesker, miljø og ejendom, herunder boliger, kritisk infrastruktur såsom energi-, transport- og ruminfrastruktur og kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. Henvisninger til naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer skal forstås som en henvisning til konsekvenserne af alle natur- og menneskabte farer. Dette kan omfatte terrorisme, teknologiske katastrofer, strålings- eller miljøkatastrofer,

16 EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.
17 EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.
18 EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.
19 EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.

klimaforandringer, havforurening og forurening af indre vandveje, afbrydelser af vandforsyningen og vandresiliens, hydrogeologisk ustabilitet, akutte sundhedskriser og andre ikke nærmere definerede hybride katastrofer eller nødsituationer, der opstår i eller uden for Unionen. I situationer, hvor der også anvendes andre EU-krisestyringsmekanismer, nødvendiggør sådanne katastrofer en koordinering på tværs af sektorer.

(7) EU-mekanismen bør fremme solidariteten mellem medlemsstaterne gennem praktisk samarbejde og koordinering, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for at beskytte mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv, på deres eget område mod alle katastrofer og at udstyre deres katastrofehåndteringssystemer med tilstrækkelige kapabiliteter til, at de kan forebygge og på passende og konsekvent vis håndtere katastrofer af en art og størrelse, som med rimelighed kan forventes, og som det er muligt at forberede sig på.

(8) Hvis Unionen skal sikre større konsekvens i sin internationale indsats inden for civilbeskyttelse, bør den anerkende den centrale rolle, som mellemstatslige organisationer spiller, gennem øget politisk dialog og udveksling af viden og bedste praksis, eftersom katastroferne og kriserne på verdensplan bliver både større og mere omfattende, og risiciene og truslerne derfor også berører Unionen.

(9) Med henblik på at fremme en integreret og samlet tilgang til katastroferisikostyring bør Unionens tiltag bør omfatte alle prioriterede indsatsområder inden for Sendairammen. Strukturel modstandsdygtighed og beredskabsforanstaltninger håndteres horisontalt og i relevante EU-programmer, mens EU-civilbeskyttelsesmekanismen bør håndtere dem i de forskellige faser af katastrofehåndteringscyklussen, nærmere bestemt forebyggelse, beredskab og indsats, ved hjælp af en koordineret planlægning og tiltag, der foregriber og afbøder risici, øger beredskabet og muliggør en effektiv indsats, samtidig med at genopretning og genopbygning fortsat bør varetages ved hjælp af andre EU-instrumenter. Unionen bør understrege, hvor vigtigt det er at forebygge katastrofer og integrere forebyggende foranstaltninger i governance og sektorspecifikke politikker for at mindske risici, øge befolkningens, infrastrukturens og væsentlige tjenesters modstandsdygtighed og minimere konsekvenserne af katastrofer, samt sigte mod at videreudvikle Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836[20]. En stærkere kollektiv operationel indsats på EU-plan samt støtte til medlemsstaternes individuelle kapabiliteter gennem kapacitetsopbyggende foranstaltninger er afgørende for at sikre, at der er de nødvendige færdigheder og ressourcer og den fornødne viden til at håndtere risici, mindske sårbarheder og øge modstandsdygtigheden over for fremtidige risici og trusler.

(10) Medlemsstaterne bør regelmæssigt gennemføre og offentliggøre risikovurderinger for at sikre, at der er et udførligt og ajourført overblik over og kendskab til risikobilledet på nationalt plan og det relevante subnationale plan, og de bør dele disse oplysninger med Kommissionen mindst en gang hvert femte år, eller når en væsentlig ændring i risikobilledet gør det nødvendigt at ajourføre de pågældende vurderinger. Kommissionen bør anvende disse risikovurderinger eller resuméer heraf til at

[20] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/836/oj).

udarbejde og udvikle katastrofescenarier, planer, risiko- og trusselsvurderinger og rapporter om risikostyringsforanstaltninger på EU-plan, i det omfang det er nødvendigt for at få en grundig forståelse af de risici, der påvirker Unionen, og hvad der skal til for at håndtere dem. Disse vurderinger og planer bør stemme overens med og koordineres med andre relevante processer på nationalt plan og EU-plan.

(11) Selv om medlemsstaterne har ansvaret for deres sundhedspolitikker, bør de berede sig på og beskytte sig mod alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler i en ånd af europæisk solidaritet, samarbejde og koordination. Med henblik på at styrke Unionens kapabilitet i denne henseende bør der ved denne forordning sikres støtte i forbindelse med bestemte tiltag inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2371 af 23. november 2022 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler samt Rådets forordning (EU) 2022/2372 om en ramme for foranstaltninger til sikring af forsyninger af kriserelevante medicinske modforanstaltninger i tilfælde af en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan. Denne forordning bør også sikre synergier med de kriserelaterede mandater for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme og Det Europæiske Lægemiddelagentur samt relevante nationale og internationale organisationer.

(12) Det fremgår af Unionens medicinske modforanstaltninger, at Unionen stadig er afhængig af tredjelande med hensyn til at sikre tilstrækkelige forsyninger af råstoffer, aktive stoffer, lægemidler, medicinsk udstyr og personlige værnemidler i tilfælde af sundhedskriser i Unionen, navnlig pandemier. Ved forordningen bør der derfor sikres støtte til tiltag, der fremmer udbuddet, forvaltningen, lageropbygningen og anvendelsen i Unionen af kriserelevante produkter med henblik på at styrke Unionens strategiske autonomi og skabe større sikkerhed for forsyninger af medicinske modforanstaltninger.

(13) I en folkesundhedsmæssig krisesituation på EU-plan, som omhandlet i forordning (EU, Euratom) 2022/2371), kunne efterspørgslen på kriserelevante medicinske modforanstaltninger være større end udbuddet. I en sådan situation er det afgørende at kunne øge produktionen og fremstillingen af medicinske modforanstaltninger. Der bør ydes støtte til tiltag, der reserverer produktionskapacitet til kriserelevante medicinske modforanstaltninger, herunder de nødvendige råmaterialer og tilhørende materialer og komponenter.

(14) I modsætning til typiske udbudsaktiviteter skal der i forbindelse med udbudsaktiviteter, der skal forhindre, at potentielle sundhedskriser udvikler sig til reelle kriser, være en vis grad af fleksibilitet og mulighed for at reagere. Forordningen bør derfor gøre det muligt at tilføje nye ordregivende myndigheder uden at nå den tærskel, der kræves i henhold til forordning (EU, Euratom) 2024/2509, med henblik på at forhindre en potentielt alvorlig sundhedskrise i at bryde ud.

(15) Kapacitetsopbygningsprogrammer samt udbredelse og deling af forskning og innovation er væsentlige aspekter af samarbejdet inden for civilbeskyttelse. EU-Vidensnetværket om Civilbeskyttelse ("vidensnetværket"), som blev oprettet ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1956[21], bør bevares og styrkes yderligere med henblik på at styrke den kollektive kapacitet til at forebygge, berede

[21] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/836/oj).

sig på og reagere på katastrofer, støtte vidensudvekslingen inden for civilbeskyttelsessamfundet og anvendelsen af forskning i alle katastroferisikostyringens faser samt øge samarbejdet og vidensudvekslingen mellem aktører inden for civilbeskyttelse og katastroferisikostyring, civilsamfundsorganisationer og forskersamfundet. Vidensnetværket bør bygge på arbejdet i eksisterende strukturer og samarbejde med disse, bl.a. civilbeskyttelsesfagfolk, ekspertisecentre, universiteter, forskere og andre eksperter, unge fagfolk og erfarne frivillige inden for katastrofehåndtering samt alle aktører, der inddrages i katastroferisikostyring. Vidensnetværket bør også styrkes i overensstemmelse med strategien for en beredskabsunion[22] ved at indarbejde målrettede tiltag på områder vedrørende befolkningens beredskab og offentlig-privat samarbejde. Netværket skal kunne fremme vidensudvekslingen og samarbejdet med internationale organisationer og – i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og juridiske rammer – samarbejdet med regionale og lokale myndigheder og sikre, at deres rolle, behov og kapabiliteter tages behørigt i betragtning.

(16) For at styrke Unionens kapabiliteter til at forebygge, berede sig på, reagere på og håndtere sundhedskriser bør der ved denne forordning ydes støtte til de tiltag, der træffes inden for rammerne af de supplerende mekanismer og strukturer, der er oprettet i henhold til de relevante EU-krisestyringsinstrumenter, navnlig under hensyntagen til den europæiske forsyningskæde. Støtten bør omfatte kapacitetsopbygning i forbindelse med en sundhedskriseindsats, herunder beredskabsplanlægning, beredskab, også på klimaændringernes konsekvenser for sundheden, forebyggende foranstaltninger, f.eks. i forbindelse med vaccination og immunisering, styrkede overvågningsprogrammer samt øget koordinering og samarbejde.

(17) Der bør indføres bestemmelser, der sikrer en ramme for en løbende udvikling af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed. Sådanne mål skal baseres på aktuelle og fremadskuende scenarier, herunder klimaændringernes betydning for katastroferisici, data om tidligere hændelser og tværsektorielle konsekvensanalyser med særligt fokus på sårbare grupper og lokalsamfund, der bor i kystområder, på øer eller i andre regioner, som er særligt sårbare over for følgerne af klimaændringer som f.eks. stigende vandstand i havene og oversvømmelser.

(18) På grund af stadigt hyppigere og mere alvorlige naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer er det vigtigt at øge samfundets modstandsdygtighed på tværs af generationer og det kollektive ansvar. Dette forudsætter, at der trækkes på de kollektive ressourcer, som ungdoms- og civilsamfundsorganisationer, medierne, uddannelses- og kulturinstitutioner, videnskabelige institutioner, den akademiske verden, offentlige myndigheder, arbejdsmarkedets parter, den private sektor, lokale netværk og lokalsamfund samt borgerne ligger inde med, til at foregribe, forebygge, håndtere og overvinde katastrofer og kriser. Et effektivt beredskab for alle i befolkningen, herunder kvinder og grupper i sårbare situationer, børn, ældre, flygtninge, personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund, f.eks. romaer og personer med handicap samt turister og personer, der midlertidigt opholder sig på en medlemsstats område og kan blive udsat for grænseoverskridende risici, styrker samfundets modstandsdygtighed, fordi det sikrer, at alle uanset evner har den fornødne

[22] JOIN/2025/130 final.

viden og de nødvendige færdigheder og ressourcer til at beskytte sig selv mod potentielle risici og trusler og hjælpe andre.

(19) Som beskrevet i strategien for en beredskabsunion betyder integration af beredskabsaspektet, at forebyggende foranstaltninger, risikovurderinger, tilpasningsplaner, inddragelse af interessenter samt sikkerhedshensyn gøres til en fast del af Unionens lovgivning, politikker og programmer, herunder af de økonomiske og sociale politikker, der koordineres inden for rammerne af det europæiske semester. Derved skabes en proaktiv ramme, som gør det muligt for alle relevante interessenter såsom organisationer, lokalsamfund og myndigheder at foregribe, forhindre, håndtere og overvinde kriser, uanset deres årsag. Ved at fremme samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor og forskerverdenen samt udbredelsen af forsknings- og innovationsresultater styrker integrationen af beredskabsaspektet kapaciteten til at forebygge og håndtere forstyrrelser og sikrer, at liv, aktiver, miljø og kritisk infrastrukturs integritet beskyttes.

(20) Hensynet til katastroferisikoforebyggelse og katastrofeberedskab bør systematisk være en del af de relevante politikker, programmer og forvaltningsprocesser. EU-mekanismen bør derfor fremme princippet om integrering af beredskab som beskrevet i strategien, bl.a. ved at bidrage til udviklingen og formidlingen af viden om risici og operationelle erfaringer, med henblik på at understøtte risikobevidst planlægning og risikobevidste beslutninger, som øger beredskabet på tværs af sektorer.

(21) Covid-19-pandemien har vist, at sundhedskriser rammer mange sektorer, og understreget, hvor vigtigt det er at lade sundhedshensyn indgå i en krisestyringsramme, som omfatter denne forordning. Der kan ved at kombinere civilbeskyttelse og beredskabs- og indsatsforanstaltninger på sundhedsområdet inden for civilbeskyttelse sikres en omfattende og koordineret tilgang til katastrofehåndtering, hvilket i sidste ende øger modstandsdygtigheden og beskytter befolkningen mod en lang række potentielle risici og trusler. Sundhedskriser såsom pandemier, kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare trusler, antimikrobiel resistens eller sundhedsmæssige virkninger af klimarelaterede hændelser i forbindelse med stigningen i vektorbårne sygdomme i Europa kan have vidtrækkende konsekvenser, der rammer mere end sundhedssektoren, og som påvirker den sociale stabilitet, miljøbalancen eller ydelsen af væsentlige tjenester, som forudsætter kritisk infrastruktur. Den påtænkte tværgående tilgang kan forhindre eller begrænse konsekvenserne af sundhedsrelaterede nødsituationer, før de eskalerer og bliver til kriser. Der skal lægges særlig vægt på befolkningsgrupper på institutioner, f.eks. personer med handicap eller ældre med behov for langtidspleje, som er særligt udsatte og berørt af sundhedskriser, hvilket covid-19-krisen tydeligt viste.

(22) Medlemsstaterne har ansvaret for deres sundhedspolitikker, men de bør værne om folkesundheden i en ånd af europæisk solidaritet, samarbejde og koordination. Et sådant samarbejde bør forbedre beredskabet på og forebyggelsen og bekæmpelsen af alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler. Beredskab er afgørende for at kunne øge modstandsdygtigheden over for fremtidige trusler. Erfaringerne fra covid-19-pandemien har vist, at der er behov for yderligere tiltag på EU-plan for at støtte samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne. Dette samarbejde bør forbedre beredskabet på og forebyggelsen og bekæmpelsen af udbredelsen af alvorlige menneskelige infektioner og sygdomme på tværs af grænserne, således at andre alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler bekæmpes, og sundheden og velfærden for alle i Unionen beskyttes og forbedres.

(23) I en tid med stadigt flere risici og usikkerhed er Unionen fast besluttet på at styrke modstandsdygtigheden inden for forskellige områder med henblik på effektivt at foregribe, håndtere og overvinde forskellige problemer og kriser. Det politiske tilsagn om at arbejde i retning af en europæisk civilforsvarsmekanisme indebærer i den forbindelse en fast politisk forpligtelse til at tilvejebringe hensigtsmæssige og fleksible ordninger med henblik på effektivt at håndtere komplekse og langvarige kriser, der går på tværs af sektorer. Disse særlige ordninger bør gælde grænseoverskridende kriser samt – men ikke udelukkende – situationer, hvor en integreret politisk kriserespons eller en solidaritetsklausul er blevet aktiveret, eller hvor Verdenssundhedsorganisationen (WHO) har erklæret en folkesundhedsmæssig krisesituation, samt nødsituationer, der er omfattet af andre EU-instrumenter, som håndterer sektorspecifikke nødsituationer, f.eks. på det indre marked eller konsulære, sikkerhedsmæssige, sundheds- eller klimarelaterede nødsituationer, hvor EU-mekanismens kapabiliteter kan yde støtte til håndteringen af disse krisers konsekvenser.

(24) Unionen skal være beredt på omfattende, tværsektorielle hændelser og kriser, herunder muligheden for væbnet aggression, der berører en eller flere medlemsstater. I de fleste krisesituationer er det typisk de nationale civile myndigheder, der bærer det primære ansvar. I flere og flere tilfælde, f.eks. i forbindelse med sundhedskriser, ekstreme vejrforhold, hybride angreb og cyberangreb, har de civile myndigheder behov for militærets støtte. I tilfælde af væbnet aggression vil de militære styrker have behov for civil bistand for at sikre, at staten og samfundet fortsat fungerer. Der er derfor behov for at forbedre samspillet mellem civile og militære aktører, uden at deres respektive beføjelser undergraves og i fuldt samarbejde med medlemsstaterne. Kommissionen og den højtstående repræsentant bør som opfølgning på EU-strategien for en beredskabsunion udarbejde ordninger for civil-militært beredskab. Ordningerne bør præcisere, hvilke roller, opgaver og prioriteter Unionens institutioner, organer og agenturer og medlemsstaterne har i forbindelse med beredskab og indsats i tilfælde af hændelser og kriser.

(25) Brugen af militære midler under civil ledelse som en sidste udvej kan være et vigtigt bidrag til en katastrofeindsats. Hvis det anses for hensigtsmæssigt at anvende militære kapaciteter til støtte for civilbeskyttelsesoperationer, bør samarbejdet med militæret følge de retningslinjer, procedurer og kriterier, der er fastlagt af Rådet eller dets kompetente organer, vedrørende EU-mekanismens adgang til militære kapaciteter, som er relevante for civil beskyttelse, og det bør være i overensstemmelse med de relevante internationale retningslinjer.

(26) Kriser har ofte tværsektoriel karakter og påvirker mange sider af samfundet og kræver derfor en koordineret og integreret indsats fra forskellige sektorers side. Kriser, som skyldes naturskabte farer, sikkerheds- eller folkesundhedskriser, går ofte på tværs af nationale grænser og påvirker flere sektorer samtidigt. Der bør fastlægges regler, så EU-mekanismen effektivt kan støtte tværsektoriel krisestyring som supplement til de foranstaltninger og procedurer, der findes inden for rammerne af andre EU-instrumenter.

(27) De mange facetter af grænseoverskridende kriser betyder, at der er behov for en omfattende og integreret tilgang for at kunne håndtere dem, hvilket forudsætter et tæt og godt samarbejde for effektivt at kunne løse de mange problemer, de medfører. De nationale civilbeskyttelsesmyndigheder bør fortsat være de primære kompetente myndigheder, der støtter EU-mekanismen. Samtidig skal tværsektorielle operationer på EU-plan sikre koordinering, overvågning og støtte til gavn for den nationale

indsats. Af denne grund bør der oprettes et krisekoordineringsknudepunkt ("knudepunktet"). Knudepunktet skal fungere i synergi med Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) og supplere dets virke ved at trække på ERCC's eksisterende strukturer og ekspertise. ERCC vil videreføre sit mandat og støtte EU-mekanismen og være et centralt punkt for operationel koordinering med medlemsstaternes myndigheder, herunder enheder, som er godkendt af medlemsstaterne, EU's institutioner og organer og Kommissionens tjenestegrene. For at få mest muligt ud af disse bestræbelser bør der indføres regler, som giver mulighed for at øge Unionens støtte til medlemsstaternes indsats, så kravene og behovenes hastende karakter afspejles korrekt. For at knytte tiltag udadtil mere effektivt til den interne kriseindsats og undgå dobbeltarbejde bør knudepunktet samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), navnlig dens kriseberedskabscenter, for så vidt angår den højtstående repræsentants rolle og beføjelser.

(28) For at sikre sammenhæng med relevante eksisterende strukturer skal krisekoordineringsknudepunktet også koordinere tæt med Kommissionens interne sikkerhedsarkitektur, herunder det kommende Integrerede Sikkerhedsoperationscenter (ISOC), som bebudet i Kommissionens meddelelse ProtectEU: en EU-strategi for indre sikkerhed[23]. Knudepunktets aktiviteter skal, hvor det er relevant, afstemmes efter Kommissionens operative standardprocedurer (SOP'er), kommunikationsværktøjer og sikkerhedsprocedurer, hvilket sikrer maksimal interoperabilitet, fremmer informationsudvekslingen og støtter sikkerhedsaspekterne i forbindelse med beskyttelsen af Kommissionens aktiver.

(29) Bestemmelser i denne forordning, som er rettet til medlemsstaterne, bør også forstås som værende rettet til associerede lande. Selv om denne forordning kan supplere gennemførelsen af andre EU-risikostyringsinstrumenter i tilfælde af tværsektorielle kriser, bør lande, der er associeret med EU-mekanismen, dog ikke inddrages, medmindre de er omfattet af det støttede instruments anvendelsesområde.

(30) Der bør fastsættes regler om, at anmodninger om bistand inden for rammerne af EU-mekanismen kan fremsættes af det berørte land, hvad enten det er en medlemsstat eller et tredjeland, samt af De Forenede Nationer og FN's agenturer eller en international organisation, der specifikt er udpeget til dette formål. Sådanne anmodninger om bistand, herunder anmodninger om aktiver med dobbelt anvendelse, bør være tilladte for at fastlægge, hvilken slags civilbeskyttelse eller nødhjælp der er brug for til at tackle nødsituationen.

(31) Med støtte fra Kommissionen og eventuelt EU-delegationer i tredjelande bør medlemsstaterne sikre, at der træffes de relevante foranstaltninger til at sikre rettidig transport af den bistand, de tilbyder, inklusive transportforberedelse, tilrådighedsstillelse og indsættelse af den pågældende bistand.

(32) Det bør også være muligt midlertidigt at tildele indsatskapaciteter inden for rammerne af EU-mekanismen i situationer, hvor der er øget risiko for katastrofer i en medlemsstat eller et tredjeland. Det bør omfatte midlertidig indsættelse af ressourcer og indsatshold i forventning om natur- eller menneskeskabte farer.

(33) Det bør via EU-mekanismen være muligt på forhånd at placere indsatskapaciteter i medlemsstaterne for at sikre, at der er et operationelt beredskab, der kan håndtere disse

[23] COM(2025) 148 final.

risici, navnlig i områder med risiko for naturbrande i sommersæsonen og andre områder, hvor der jævnligt opstår sæsonbetonede risici. Ved en sådan proaktiv foranstaltning bør Unionen bedre kunne bekæmpe tilbagevendende katastrofer og afbøde deres katastrofale følger for liv, hjem og miljø. Samtidig bør denne foranstaltning gøre det lettere at udveksle teknisk og operationel viden på tværs af de forskellige scenarier og brandsammenhænge, styrke interoperabiliteten og forbedre konceptet med værtsnationens støtte til indsatskapaciteter. Hvis disse kapaciteter og indsatshold under deres forhåndsplacering bliver bedt om at gribe ind som følge af en katastrofe, bør der være regler for indsatsen, navnlig for så vidt angår omkostningerne ved operationen.

(34) Med stigende temperaturer og langvarige tørkeperioder stiger risikoen for naturbrande i Unionen, og de bliver stadig hyppigere og mere voldsomme; samtidig giver den begrænsede adgang til specialiserede indsatskapaciteter, herunder amfibiefly til bekæmpelse af skovbrande fra luften, fortsat anledning til stor bekymring og udgør Unionens største operationelle udfordring, hvis der opstår flere naturbrande samtidigt. For at sikre en gnidningsløs overgang til den fulde gennemførelse af rescEU, som er kapacitetsreserven på EU-plan, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/420[24], er det vigtigt at forlænge den overgangsperiode, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2023/2671[25], frem til 2034, så Unionen fortsat kan finansiere nationale midler til brandslukning fra luften og stille dem til rådighed for indsatsoperationer inden for rammerne af EU-mekanismen, mens den faste rescEU-flåde til bekæmpelse af skovbrande fra luften gradvis oprettes; disse nye midler til bekæmpelse af brande fra luften, som finansieres via rescEU, er ved at blive udviklet og forventes at blive tilgængelige gradvist fra 2028.

(35) Der kan via EU-mekanismen ydes civilbeskyttelsesstøtte til konsulær bistand til unionsborgere, der er berørt af katastrofer i tredjelande, hvis de medlemsstater, hvis borgere er berørt af katastrofen, anmoder herom. De berørte medlemsstater bør så vidt muligt koordinere sådanne anmodninger indbyrdes og med andre relevante aktører for at sikre optimal anvendelse af EU-mekanismen og undgå praktiske problemer på stedet. Civilbeskyttelsesstøtte til konsulær bistand kan omfatte tiltag såsom hjemsendelse, støttet udrejse og evakuering, uden at dette berører andre mulige foranstaltninger. Der kan anmodes om denne form for støtte, hvis medlemsstaterne ikke er i stand til at sikre en hurtig og effektiv evakuering af unionsborgere via de kommercielle muligheder på grund af nødsituationens pludselige opståen eller den politiske eller sikkerhedsmæssige situation, som kan gøre kommercielle flyvninger utilstrækkelige, upålidelige eller utilgængelige. Der kan også fremsættes anmodninger i situationer, der involverer flere medlemsstater eller omfattende hjemsendelser, støttede udrejser og evakueringer, og hvor det vil være mere effektivt og omkostningseffektivt at lægge transportmidlerne sammen. De medlemsstater, hvis borgere er berørt, eller den medlemsstat, der koordinerer bistanden til alle unionsborgere, kan modtage finansiel bistand fra EU-mekanismen til civilbeskyttelsesstøtte til konsulær bistand. For at fremme princippet om europæisk solidaritet, der er nedfældet i denne forordning, bør finansiel bistand gøres progressiv

[24] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/420 af 13. marts 2019 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 77 I af 20.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2019/420/oj).

[25] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2023/2671 af 22. november 2023 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU for at forlænge rescEU-overgangsperioden (EUT L, 2023/2671, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2671/oj).

og afhænge af nationaliteten af de unionsborgere, der er om bord på transportmidlet. Medlemsstater, som i overensstemmelse med Rådets direktiv (EU) 2015/637[26] yder konsulær bistand til unionsborgere, hvis medlemsstat ikke er repræsenteret, kan kræve, at enten passagererne eller de medlemsstater, hvis borgere er omfattet af foranstaltningen, bidrager til de omkostninger, der er forbundet med foranstaltningen, til markedsprisen. Hvis de medlemsstater, der yder den konsulære bistand, får finansiel bistand fra EU-mekanismen, skal godtgørelser i henhold til nævnte direktiv tages i betragtning ved fastlæggelsen af et eventuelt bidrag fra EU-mekanismen. Som et ekstra lag af civilbeskyttelsesbistand kan rescEU-kapaciteter inden for transport og logistik også anvendes til civilbeskyttelsesstøtte til konsulær bistand.

(36) Finansieringen af tilpasningsomkostninger til indsatskapaciteter, som afsættes til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, bør forenkles for at gøre den lettere at forstå og dermed øge retssikkerheden. Ved indsatsoperationer inden for rammerne af EU-mekanismen bør der desuden sikres øget finansiering til driftsomkostninger, som påløber i forbindelse med indsættelse af kapaciteter under Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, der er registreret i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/704[27].

(37) RescEU har konsekvent bevist sin merværdi i forbindelse med EU-koordinerede indsatsoperationer. Kommissionen bør styrke rescEU yderligere for at sikre sammenhæng med strategien ved at finansiere vedligeholdelsen af eksisterende kapaciteter og, hvis det er relevant, opskalere dem og skabe yderligere kapaciteter, forudsat at der er finansielle ressourcer til rådighed. Udviklingen af rescEU-kapaciteter bør omfatte alle former for erhvervelse såsom udbud, indgåelse af kontrakter, leje eller leasing, herunder til medicinske modforanstaltninger. I den forbindelse og i overensstemmelse med EU-retten og internationale forpligtelser bør der gives prioritet til løsninger, der er udviklet eller frembragt i Unionen, for derved at styrke Unionens strategiske autonomi og kritiske forsyningskæders modstandsdygtighed. Under ekstraordinære omstændigheder, såsom hvis der ikke fastlagt de nødvendige medicinske modforanstaltninger inden for rammerne af rescEU, f.eks. for aktive stoffer eller forsøgslægemidler, kan der opbygges lagre uden for EU-mekanismens rammer. Erfaringerne fra indsættelse af kapaciteter i forbindelse med covid-19-pandemien, Unionens reaktion på Ruslands angrebskrig mod Ukraine og perioder med gentagne naturbrande viser, at reglerne for forvaltning og hurtig indsættelse af rescEU-kapaciteter skal strømlines yderligere for at sikre en hurtig indsats.

(38) Der kan indsættes rescEU-kapaciteter uden for Unionen, hvis en natur- eller menneskabt fare får et betydeligt omfang og er af international betydning. Denne form for indsættelse bør overvejes, hvis Unionen har en interesse i at reagere på nødsituationen, eller hvis en krise potentielt kan ramme Unionen, f.eks. hvis krisen truer unionsborgere, kræver hurtig indgriben og er blevet meddelt inden for rammerne af andre EU-instrumenter eller internationale reaktionsmekanismer.

---

[26] Rådets direktiv (EU) 2015/637 om koordinations- og samarbejdsforanstaltninger for at lette konsulær beskyttelse af ikkerepræsenterede unionsborgere i tredjelande og om ophævelse af afgørelse 95/553/EF (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj).

[27] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/704 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/762/EU og (EU) 2019/1310 (EUT L, 2025/704, 15.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/704/oj).

(39) Samarbejdet med den private sektor bør styrkes yderligere ved at kanalisere donationer af katastrofehjælpsforsyninger til eksisterende kapaciteter under rescEU, som medlemsstaterne er vært for. Donationer bør kanaliseres gennem de medlemsstater, der er vært for rescEU-kapaciteter, forudsat at kvaliteten sikres inden en eventuel udsendelse. Der bør fastsættes regler, som gør det muligt at oprette logistiske knudepunkter med henblik på at samle assistance eller lagre til opbygning af rescEU-kapaciteter, som kan modtages fra den private sektor.

(40) Unionen bør hjælpe medlemsstaterne med at nedbringe den tid, der er nødvendig for at kunne reagere på katastrofer og varsle unionsborgere rettidigt, ved fortsat at fremme udviklingen og en øget integration af grænseoverskridende systemer til opdagelse, tidlig varsling og alarm med betydning for Unionen. Sådanne systemer bør udnytte både eksisterende og nye informationskilder og infrastrukturer og samtidig aktivt fremme indførelsen af innovative teknologier. Da medlemsstaterne har det primære ansvar for at advare befolkningen og sikre en effektiv udsendelse af advarsler og beredskab i tilfælde af katastrofer, er det afgørende af styrke deres kapabiliteter.

(41) Beredskabet på tværsektorielle, grænseoverskridende og EU-omspændende katastrofer skal forbedres, og Unionen bør derfor via sin mekanisme og de eksisterende EU-værktøjer yde støtte til medlemsstaternes udvikling og indførelse af offentlige varslingssystemer. EU-mekanismen bør om nødvendigt trække på Unionens eksisterende rumsystemer, f.eks. Galileo, EGNOS, Copernicus og jordobservationstjenesten, IRIS[2] og GOVSATCOM samt tjenester vedrørende kendskab til situationen i rummet. Komponenten for tidlig varsling i Copernicus-Beredskabsstyringstjenesten, som består af det europæiske oversvømmelsesvarslingssystem, det europæiske informationssystem for skovbrande og Det Europæiske Tørkeobservatorium bør bidrage til at reducere reaktionstiden i tilfælde af katastrofer. Disse aktiver er vigtige redskaber på EU-plan til effektivt at berede sig på og sætte ind over for katastrofer og kriser både i og uden for Unionen.

(42) EU-mekanismen bør konsolidere og samle de analytiske og videnskabelige kapaciteter, der er nødvendige for et operationelt beredskab i en EU-koordineret indsats, under en videnskabelig og teknisk rådgivningsfacilitet. Denne facilitet bør fungere som en understøttende søjle for ERCC, knudepunktet og medlemsstaterne. Rådgivningsfaciliteten bør levere ekspertanalyser samt videnskabelig og teknisk indsigt og bidrage til et bedre operationelt beredskab, bedre analyser og større situationsbevidsthed. Der bør i dette initiativ anlægges en serviceorienteret tilgang, der omfatter alle farer og går på tværs af sektorer, til foregribelse af, beredskab mod og håndtering af katastrofer og kriser, og som supplerer det forsknings- og udviklingsarbejde, der foretages af Kommissionens interne videnskabs- og videnstjeneste (Det Fælles Forskningscenter).

(43) I de senere år er EU-mekanismen blevet aktiveret gentagne gange med henblik på at kunne foretage medicinske evakueringer fra katastroferamte tredjelande, hvis sundhedssystemer var overbebyrdet, navnlig som følge af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, den humanitære krise i Gaza og branden i en natklub i Nordmakedonien, og den har derved bidraget til en sikker overførsel og behandling af patienter i medlemsstater og andre lande, der er associeret med EU-mekanismen, og som frivilligt ydede støtten. I store operationer bør Unionen derfor støtte en række tiltag, der gør det muligt at koordinere overførslen af patienter fra det anmodende land til den behandlende medlemsstat. Disse tiltag kan omfatte indsættelse af et vurderingshold og et kort transitophold i en lokal medicinsk facilitet eller et knudepunkt, der specifikt er oprettet med henblik på medicinske evakueringer; der bør derfor være fælles regler,

som præciserer, hvilke foranstaltninger der anses for at udgøre en del af en medicinsk evakueringsoperation, samt hvilke betingelser og procedurer der gælder for etableringen og driften af knudepunkter, som skal lette den medicinske evakuering.

(44) I erkendelse af, hvor vigtigt det er at fremme internationalt samarbejde på civilbeskyttelsesområdet, og uden at dette berører reglerne for tredjelandes associering med EU-mekanismen, er det afgørende for Kommissionen at engagere sig i koordinerede bestræbelser med tredjelande, der har lignende mål for katastroferisikostyring og civilbeskyttelse. Dette bør give Kommissionen mulighed for at afstemme politiske prioriteter og koordinere operationer med nationale myndigheder i tredjelande, der er udpeget som strategiske partnerlande.

(45) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning i henhold til de relevante gennemførelsesretsakter bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[28].

(46) Undersøgelsesproceduren bør anvendes til vedtagelse af de relevante gennemførelsesretsakter, eftersom disse retsakter gennemfører retsakter af generel karakter.

(47) I henhold til artikel 85, stk. 1, i Rådets afgørelse (EU) 2021/1764[29] kan personer og enheder, der er etableret i oversøiske lande og territorier, opnå finansiering på betingelse af, at de overholder de regler og mål, der er fastsat for programmet, og eventuelle ordninger, der finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under.

(48) EU-mekanismen skal gennemføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [XXX]* [præstationsforordningen], der fastsætter reglerne for udgiftssporings- og præstationsrammen for budgettet, herunder de regler, der skal sikre en ensartet anvendelse af princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" og princippet om ligestilling mellem kønnene, jf. artikel 33, stk. 2, litra d) og f), i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, reglerne for overvågning af og rapportering om EU-programmers og -aktiviteters resultater, reglerne for oprettelse af en EU-finansieringsportal, reglerne for evaluering af programmerne samt andre horisontale bestemmelser, der finder anvendelse på alle EU-programmer, bl.a. om oplysninger, kommunikation og synlighed.

(49) Når bistand fra EU-mekanismen bidrager til en humanitær EU-indsats, navnlig i komplekse nødsituationer, bør de tiltag, hvortil der ydes finansiel bistand i henhold til denne forordning, være i overensstemmelse med de humanitære principper og de principper for anvendelse af civilbeskyttelses- og militærressourcer, der er omhandlet i den europæiske konsensus om humanitær bistand. Der bør i sådanne tiltag også tages hensyn til anden humanitær nødhjælp, som finansieres af Unionen, og sikres overensstemmelse med etablerede retningslinjer og mål. EU-mekanismen bør erstatte

---

[28] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

[29] Rådets afgørelse (EU) 2021/1764 af 5. oktober 2021 om associering af de oversøiske lande og territorier med Den Europæiske Union, herunder forbindelser mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (afgørelse om oversøisk associering, herunder Grønland) (EUT L 355 af 7.10.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1764/oj).

den EU-civilbeskyttelsesmekanisme, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU[30].

(50) Afgørelse 1313/2013/EU bør derfor ophæves –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

# AFSNIT I
# ALMINDELIGE BESTEMMELSER

## Kapitel 1
## Genstand, anvendelsesområde og definitioner

*Artikel 1*

**Genstand**

1. Denne forordning indeholder bestemmelser om EU-civilbeskyttelsesmekanismen ("EU-mekanismen") og Unionens støtte til kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet. Ved forordningen fastsættes mål, budgettet for perioden 2028-2034, formerne for EU-finansiering og reglerne for ydelsen af denne finansiering.

2. Ved denne forordning fastsættes navnlig:

   a) regler for EU-mekanismens funktionsmåde, bl.a. specifikke foranstaltninger om forebyggelse, beredskab og indsats

   b) regler om Katastrofeberedskabskoordinationscentrets ("ERCC's") virke som EU-mekanismens koordinerende organ

   c) regler om oprettelse af krisekoordineringsknudepunktet ("knudepunktet") som den overordnede struktur, der fremmer situationsbevidstheden og det operationelle beredskab og den operationelle koordinering på tværs af sektorer

   d) støtteforanstaltninger til kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet.

*Artikel 2*

**Anvendelsesområde**

1. Denne forordning har til formål at sikre beskyttelse af mennesker, miljø, ejendom og kulturarv mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

2. Denne forordning skal gøre det muligt at koordinere på tværs af sektorer i situationer, hvor der anvendes andre EU-kriseindsats- eller EU-risikostyringsmekanismer. Forordningens bestemmelser berører ikke den højtstående repræsentants beføjelser i forbindelse med den eksterne dimension af kriser, herunder

[30] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj).

missioner og operationer, der gennemføres inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

3. Forordningen berører ikke forpligtelser i henhold til gældende EU-retsakter eller gældende internationale aftaler og heller ikke Kommissionens beføjelser i forbindelse med sikkerheden for Kommissionens personale, aktiver og oplysninger. Den anvendes med forbehold af og som supplement til andre EU-retsakter, der indeholder specifikke regler om indsats eller risikostyring i forbindelse med kriser, herunder kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet.

4. I forordningens afsnit II fastsættes regler for:

   a) forebyggelses- og beredskabstiltag i medlemsstaterne

   b) tiltag i tredjelande vedrørende mobilisering og udsendelse af eksperter og EU-civilbeskyttelseshold , som yder rådgivning om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, samt samarbejde om uddannelse og videns- og erfaringsudveksling inden for vidensnetværket og

   c) tiltag med henblik på at bistå med indsatsen i tilfælde af en overhængende fare for katastrofe eller en katastrofes akutte negative konsekvenser i medlemsstaterne eller i tredjelande efter en anmodning om bistand i henhold til artikel 28.

5. I forordningens afsnit III fastsættes regler for EU-støtte til kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet, især med henblik på gennemførelsen af forordning (EU) 2022/2371 og forordning (EU) 2022/2372.

6. Oprettelsen af lagre, der er omhandlet i afsnit III, foretages i overensstemmelse med artikel 21 med undtagelse af medicinske modforanstaltninger, som ikke er defineret som rescEU.

7. Ved anvendelsen af forebyggelses-, beredskabs- og indsatsforanstaltninger i henhold til denne forordning tages behørigt hensyn til de særlige behov i Unionens isolerede regioner og øer i den ydre periferi og øvrige regioner og øer hvad angår forebyggelse, beredskab og indsats.

8. Der skal ved en indsats i henhold til denne forordning tages hensyn til de oversøiske landes og territoriers særlige behov med hensyn til indsatsen.

*Artikel 3*

**Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

(1) "katastrofe": en situation, der uanset årsag har eller kan have alvorlige konsekvenser for mennesker, folkesundheden, miljøet, kritisk infrastruktur eller ejendom, herunder kulturarv

(2) "krise": enhver aktuel katastrofe eller overhængende fare for en katastrofe, som har eller kan få konsekvenser for flere sektorer samtidigt, uden at dette berører definitionen af krise i artikel 2, nr. 22), i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, som finder anvendelse på udbudsprocedurer

(3) "sektor": et bestemt område med indbyrdes forbundne samfundsmæssige, statslige og økonomiske aktiviteter, navnlig sundhed, miljø, transport, energi, sikkerhed og andre aktivitetsområder, der er sårbare over for katastrofer

(4) "bistand": eksperter, moduler, andre indsatskapaciteter eller tekniske støttehold samt deres udstyr og bistand i form af naturalier, herunder hjælpeudstyr eller forsyninger, samt tilbud fra Unionens institutioner, agenturer og organer og andre kapabiliteter, der er nødvendige for at begrænse de umiddelbare konsekvenser af en katastrofe eller en krise

(5) "beredskab": en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressourcer, strukturer, systemer, fællesskaber og organisationer som et resultat af tiltag, der er iværksat i forvejen, står klar og er i stand til at sikre en effektiv og hurtig indsats

(6) "forebyggelse": tiltag, der har til formål at mindske risici eller afbøde potentielle negative konsekvenser af en katastrofe for mennesker, folkesundheden, miljøet og ejendom, herunder kulturarv

(7) "Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed": mål, som Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne har fastsat på civilbeskyttelsesområdet for at understøtte forebyggelses- og beredskabstiltag med henblik på at forbedre Unionens og dens medlemsstaters kapacitet til at modstå virkningerne af en katastrofe, som har eller kan have virkninger på tværs af grænserne

(8) "fælles varslings- og informationssystem" (CECIS): en webbaseret platform, der er udviklet og vedligeholdes af Kommissionen, og som letter udvekslingen af oplysninger i realtid mellem medlemsstaterne og ERCC

(9) "tidlig varsling": rettidig og effektiv fremskaffelse af oplysninger, der giver mulighed for at iværksætte tiltag for at undgå eller mindske risici for og skadevirkningerne af en katastrofe og fremme beredskabet med henblik på en effektiv indsats

(10) "modul": en selvforsynende og autonom konfiguration af medlemsstaternes kapabiliteter, der er baseret på forud definerede opgaver og behov, eller et mobilt og operationelt hold fra medlemsstaterne, der kombinerer menneskelige og materielle ressourcer, og som kan karakteriseres ud fra dets beredskabskapacitet eller de opgaver, det kan udføre, og for hvilket der er fastfast tekniske minimumskrav

(11) "teknisk støttehold": de menneskelige og materielle ressourcer, der afsættes af en eller flere medlemsstater til at udføre logistiske opgaver og støtteopgaver

(12) "indsatshold": en specialiseret gruppe, der består af uddannet personale og er udstyret med ressourcer til at reagere hurtigt og effektivt på følgerne af katastrofer, og som ikke på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje eller er oprettet som en del af rescEU

(13) "EU-civilbeskyttelseshold": et hold bestående af eksperter og om nødvendigt et teknisk støttehold, der er valgt og indsat af ERCC på grundlag af et mandat i forbindelse med en anmodning om forebyggelses- eller beredskabsekspertise eller en kriseindsats som led i en igangværende anmodning om bistand

(14) "dobbelt anvendelse": aktiver og kapaciteter, der kan indsættes i civil og militær sammenhæng

(15) "risikovurdering": den overordnede tværsektorielle proces, hvor risici identificeres, analyseres og vurderes på nationalt eller på et relevant subnationalt plan

(16) "risikostyringskapabilitet": en medlemsstats eller dens regioners evne til at mindske, tilpasse sig eller modvirke de risici (virkninger af og sandsynlighed for en katastrofe), der er identificeret i dens risikovurderinger, så de når et niveau, som kan accepteres i den pågældende medlemsstat. Risikostyringskapabilitet vurderes på grundlag af den tekniske, finansielle og administrative kapacitet til at varetage en tilstrækkelig risikovurdering, risikostyringsplanlægning med henblik på forebyggelse og beredskab og risikoforebyggelses- og beredskabsforanstaltninger

(17) "støtte fra værtsnation": ethvert tiltag, der tages som led i beredskabsfasen og indsatsfasen af det land, der modtager eller sender bistand, eller af Kommissionen for at fjerne forudsigelige hindringer for international bistand, der ydes gennem EU-mekanismen. Det omfatter støtte fra medlemsstaterne til at lette denne bistands transit gennem deres territorium

(18) "logistisk støtte": det basale udstyr eller de basale tjenester, der er nødvendige for, at indsatskapaciteter kan udføre deres opgaver, herunder oprettelsen af logistiske knudepunkter

(19) "medicinsk evakuering": en række koordinerede tiltag, der gør det muligt at foretage organiseret transport af personer med behov for lægebehandling fra katastroferamte områder til passende medicinske faciliteter enten i en medlemsstat og i tilfælde af unionsborgere også i tredjelande

(20) "knudepunkt for medicinsk evakuering": en transitfacilitet, der er oprettet inden for rammerne af EU-mekanismen, og som midlertidigt modtager evakuerede patienter og deres ledsagere, yder medicinsk triage, stabilisering og døgnpleje af patienter, og som om nødvendigt organiserer disses transport under ERCC's koordinering til medicinske faciliteter i en medlemsstat; knudepunktet for medicinsk evakuering omfatter det fysiske sted, dets medicinske og logistiske personale samt det udstyr og de støttetjenester, der er nødvendigt for en sikker overdragelse af patienter fra den anmodende stat til det land, der tilbyder lægebehandling

(21) "operationelle omkostninger": alle de omkostninger, der er forbundet med at drive en kapacitet eller indsætte en ekspert eller et EU-civilbeskyttelseshold under en operation. Disse omkostninger kan omfatte omkostninger til personel, international og lokal transport, logistik, sikkerhed, forbrugsartikler, forsyninger, vedligeholdelse og andre omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at kapaciteterne anvendes effektivt

(22) "transportomkostninger": omkostninger i forbindelse med flytning af transport- og logistikressourcer til det sted, der er angivet af den anmodende medlemsstat, det anmodende tredjeland eller den anmodende organisation, herunder omkostninger til alle tjenesteydelser, gebyrer, omkostninger til logistik og håndtering og andre transportbehov i forbindelse med en indsats, brændstof og eventuelle indkvarteringsomkostninger samt andre indirekte omkostninger såsom skatter, generelle afgifter og transitomkostninger

(23) "associeret land": et tredjeland, der har undertegnet en aftale med Unionen om at deltage i tiltag i henhold til denne forordning på samme vilkår som medlemsstaterne. Henvisninger til medlemsstater skal forstås som omfattende associerede stater, medmindre andet er angivet

(24) "medicinske modforanstaltninger": medicinske modforanstaltninger som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2022/2371

(25) "alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler": trusler som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i forordning (EU) 2022/2371 samt radiologiske og nukleare trusler.

# Kapitel 2
# Mål og finansielle bestemmelser

*Artikel 4*

**Mål**

1. Det overordnede mål med denne forordning er at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne om at forebygge, berede sig på og reagere på alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer med henblik på konsekvenshåndtering samt alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, der kan opstå i eller uden for Unionen, og situationer, hvor de påvirker flere sektorer samtidig.

2. Det overordnede mål i stk. 1 skal forfølges gennem følgende specifikke mål om:

   a) at øge forståelsen og foregribelsen af katastroferisici og -trusler, herunder dem, der er forbundet med klimaændringer og folkesundhed, og arbejde proaktivt på at forebygge eller begrænse de potentielle virkninger; at fremme forebyggelse og beredskab samt at øge samarbejdet mellem civilbeskyttelses- og sundhedsmyndigheder og andre relevante myndigheder

   b) at fremme, bl.a. gennem vidensnetværket, kapacitetsopbygningen på EU- og medlemsstatsplan, navnlig ved at fremme og øge udbredelsen og anvendelsen af forsknings- og innovationsresultater i katastrofe- og krisesituationer, ved at tilbyde og gennemføre kapacitetsopbygningsprogrammer såsom uddannelse og øvelser, peerevalueringer, indsættelse af eksperter og EU-civilbeskyttelseshold, der yder rådgivning om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, samt anden ekspertise, og teknisk og finansiel bistand med henblik på at støtte strategier, planer og investeringer, fremme forebyggelse, beredskab og modstandsdygtighed

   c) at øge beredskabet på medlemsstatsplan og EU-plan, herunder på alle samfundsniveauer, med henblik på at kunne reagere på katastrofer, især i) med støtte fra ERCC og knudepunktet og deres kommunikations- og informationsstrukturer til koordinering og situationsbevidsthed blandt medlemsstaternes myndigheder og eksisterende EU-krisestyringsstrukturer, ii) ved at støtte udviklingen og vedligeholdelsen af effektive systemer for tidlig varsling med henblik at opdage og oplyse om overhængende trusler om katastrofer, således at der rettidigt kan iværksættes tiltag til at forebygge og begrænse virkningerne, iii) ved at udvikle og vedligeholde indsatskapaciteter, styrke deres interoperabilitet og overveje deres potentielle dobbelte anvendelse i tilfælde af kriser, iv) ved at fremme integrationen af katastroferisikoforebyggelse og -beredskabshensyn i politikker og finansielle rammer på nationalt plan og

EU-plan med det formål at styrke den langsigtede modstandsdygtighed, v) ved at fremme beredskabet og modstandsdygtigheden hos alle aktører og interessenter, herunder på alle forvaltningsniveauer, hos civile og militære myndigheder, i civilsamfundet og den private sektor, samt varetagelsen af vitale funktioner med henblik på at styrke beredskabet og modstandsdygtigheden blandt befolkningen generelt

d) at fremme en hurtig og effektiv indsats i Unionen, herunder i de lande, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, samt uden for Unionen, efter en anmodning om bistand i henhold til artikel 28

e) at støtte medlemsstaternes og Unionens beredskab og indsats i forbindelse med tværsektorielle kriser, især ved at opskalere bistanden til at håndtere krisernes intensitet og konsekvenser, samt ved om nødvendigt at støtte den indsats i tilfælde af kriser, der indledes inden for rammerne af andre EU-kriseberedskabs- eller risikostyringsinstrumenter, bl.a. via knudepunktet, og ved at støtte samarbejdet og koordineringen mellem relevante civile og militære aktører, navnlig ved at støtte oprettelsen af omfattende civil-militære beredskabsordninger

f) at øge medlemsstaternes og Unionens bestræbelser inden for beredskab og indsats på sundhedsområdet ved:

i) at styrke kapabiliteten til at forebygge, være beredt på og sætte hurtigt ind over for alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, især ved at støtte sundhedssikkerhedspolitikker og -løsninger, forbedre dataindsamlingen og systemerne for tidlig varsling og overvågning

ii) at forbedre leveringen af medicinske modforanstaltninger ved at sørge for, at de i højere grad er til rådighed og tilgængelige, navnlig gennem reservationskapacitet, udbud, lageropbygning og indsættelse

iii) koordinerende tiltag og styrket kapacitetsopbygning.

*Artikel 5*

**EU-civil-militært beredskab og samarbejde**

Kommissionen skal arbejde sammen med den højtstående repræsentant om at:

a) bidrage til udviklingen af foranstaltninger med henblik på at øge det civil-militære beredskab og den civil-militære koordinering i Unionen i samråd med medlemsstaterne

b) udvikle ordninger med henblik på at præcisere roller og opgaver og fastlægge prioriteter for beredskab og indsats i tilfælde af katastrofer og kriser i Unionen samt EU-omspændende scenarier, der kan danne grundlag for uddannelse og øvelser på EU-plan, bedste praksis, herunder operative standardprocedurer, og mekanismer for effektivt samarbejde og effektiv kommunikation i krisescenarier.

*Artikel 6*

**Budget**

1. Den vejledende finansieringsramme for gennemførelsen af forordningen i perioden 2028-2034 fastsættes til 10 675 000 000 EUR i løbende priser.

2. Budgetforpligtelser for aktiviteter, der strækker sig over mere end ét regnskabsår, kan opdeles på flere år i årlige trancher.

3. Der kan opføres bevillinger på EU-budgettet ud over 2034 for at dække de nødvendige udgifter og for at gøre det muligt at forvalte tiltag, der ikke er afsluttet i 2034.

4. Den finansieringsramme, der er fastsat i denne artikels stk. 1, og de yderligere midler, der er omhandlet i artikel 7, kan også anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med gennemførelsen af forordningen, herunder forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, institutionelle IT-systemer og -platforme, informations- og kommunikationsaktiviteter, herunder institutionel kommunikation om Unionens politiske prioriteter, og al anden teknisk og administrativ bistand eller personalerelaterede udgifter, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af denne forordning.

5. I tillæg til artikel 12, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509 fremføres forpligtelses- og betalingsbevillinger, der ikke er udnyttet ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført på det årlige budget, automatisk, og der kan indgås forpligtelser og bevilges betalinger herfor indtil den 31. december det følgende år. De fremførte bevillinger anvendes kun til indsatstiltag. De fremførte bevillinger skal være de første bevillinger, der anvendes i det følgende regnskabsår.

*Artikel 7*

**Yderligere midler**

6. Medlemsstaterne, Unionens institutioner, organer og agenturer, tredjelande, internationale organisationer, internationale finansielle institutioner eller andre tredjeparter kan yde yderligere finansielle eller ikkefinansielle bidrag i henhold til denne forordning. Sådanne yderligere finansielle bidrag udgør eksterne formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra a), d) eller e), eller artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

7. Midler, der er tildelt medlemsstaterne under delt forvaltning, kan på disses anmodning overføres i henhold til denne forordning. Kommissionen gennemfører nævnte midler ved direkte eller indirekte forvaltning i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, litra a) eller c), i forordning (EU, Euratom) 2024/2509. De lægges oven i det beløb, der er fastsat i denne forordnings artikel 6, stk. 1. De omhandlede midler anvendes til gavn for den pågældende medlemsstat. Hvis Kommissionen ikke under direkte eller indirekte forvaltning har indgået en retlig forpligtelse for yderligere beløb, der stilles til rådighed i henhold til denne forordning, kan de tilsvarende beløb, der ikke er indgået forpligtelser for, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat tilbageføres til et eller flere af de respektive kildeprogrammer eller deres efterfølgere.

*Artikel 8*

**Alternativ, kombineret og kumuleret finansiering**

1. Forordningen gennemføres i synergi med andre EU-programmer. Et tiltag, der har modtaget et EU-bidrag fra et andet program, kan også modtage et bidrag i henhold til denne forordning. Reglerne for det relevante EU-program finder anvendelse på det pågældende bidrag, eller alternativt kan ét enkelt sæt regler anvendes på alle bidrag,

og der kan indgås én enkelt retlig forpligtelse. Hvis alle EU-bidrag ydes på grundlag af støtteberettigede omkostninger, må den kumulerede støtte fra EU-budgettet ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget, og den kan beregnes på et pro rata-grundlag i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttebetingelserne er fastsat.

2. Tildelingsprocedurerne i henhold til denne forordning kan gennemføres i fællesskab ved direkte eller indirekte forvaltning med medlemsstater, Unionens institutioner, organer og agenturer, tredjelande, internationale organisationer, internationale finansielle institutioner eller andre tredjeparter ("partnere i den fælles tildelingsprocedure"), forudsat at der sikres beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Procedurerne skal være underlagt ét enkelt regelsæt og føre til indgåelsen af én enkelt retlig forpligtelse. Med henblik herpå kan partnerne i den fælles tildelingsprocedure stille midler til rådighed for EU-programmet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 7, eller partnerne kan, hvis det er relevant, få overdraget gennemførelsen af tildelingsproceduren i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) 2024/2509. I fælles tildelingsprocedurer kan repræsentanter for partnerne i den fælles tildelingsprocedure også være medlemmer af det evalueringsudvalg, der er omhandlet i artikel 153, stk. 3, forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

*Artikel 9*

**Associerede tredjelande**

1. Associering i henhold til denne forordning kan åbnes for deltagelse af følgende tredjelande gennem hel eller delvis associering i overensstemmelse med målene i artikel 4 og i overensstemmelse med de relevante internationale aftaler eller de afgørelser, der er vedtaget inden for rammerne af disse aftaler, og som gælder for:

   a) medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt europæiske mikrostater

   b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande

   c) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik

   d) andre tredjelande.

2. Associeringsaftalerne om deltagelse i henhold til denne forordning:

   a) skal sikre en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, der associeres i henhold til forordningen

   b) skal fastsætte betingelserne for deltagelse i henhold til denne forordning, herunder beregningen af de finansielle bidrag bestående af et operationelt bidrag og et gebyr for deltagelse og dets generelle administrationsomkostninger

   c) må ikke give nogen beslutningskompetence i henhold til denne forordning

   d) skal garantere Unionens ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og til at beskytte sine finansielle interesser

   e) skal, hvor det er relevant, sikre beskyttelsen af sikkerheden og den offentlige orden i Unionen.

Med henblik på litra d) giver tredjelandet de nødvendige rettigheder og den adgang, der kræves i henhold til forordning (EU, Euratom) 2024/2509 og (EU, Euratom) nr. 883/2013, og garanterer, at fuldbyrdelsesafgørelser, der pålægger en betalingsforpligtelse på grundlag af traktatens artikel 299, samt EU-Domstolens domme og kendelser kan fuldbyrdes direkte.

*Artikel 10*

**EU-finansieringens gennemførelse og former**

1. Denne forordning gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2024/2509 eller ved indirekte forvaltning med de enheder, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 62, stk. 1, litra c).

2. EU-finansieringen kan ydes i enhver form i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2024/2509, bl.a. i form af tilskud, priser, udbud og ikkefinansielle donationer.

3. Kommissionen kan uden indkaldelse af forslag yde direkte tilskud til medlemsstaterne til tiltag under de specifikke mål, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

4. Tilskud under de særlige mål, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, kan ydes i kombination med finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank, fra banker i Unionen eller associerede lande eller fra andre udviklingsinstitutioner eller offentlige finansielle institutioner samt i kombination med finansiering fra finansieringsinstitutter i den private sektor og fra investorer i den offentlige eller private sektor, herunder gennem offentlig-offentlige og offentlig-private partnerskaber.

5. Hvis EU-finansieringen ydes i form af et tilskud, ydes midlerne som finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne, eller om nødvendigt efter metoden med forenklede omkostningsmuligheder i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2024/2509. Finansieringen kan kun ydes i form af godtgørelse af de faktisk afholdte støtteberettigede omkostninger, hvis målene for et tiltag ikke kan nås på anden måde.

6. Med henblik på artikel 153, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509 kan evalueringsudvalget helt eller delvis bestå af uafhængige eksterne eksperter.

*Artikel 11*

**Støtteberettigelse**

1. Støtteberettigelseskriterierne skal i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2024/2509 fastsættes således, at de støtter opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, og skal finde anvendelse på alle tildelingsprocedurer i henhold til nærværende forordning.

2. Hvad angår tildelingsprocedurerne for direkte og indirekte forvaltning kan en eller flere af følgende juridiske enheder være berettigede til at modtage EU-finansiering:

   a) enheder, der er etableret i en medlemsstat

   b) enheder, der er etableret i et associeret tredjeland

   c) internationale organisationer

d) andre enheder, der er etableret i ikkeassocierede tredjelande, hvis finansieringen af sådanne enheder er afgørende for gennemførelsen af tiltaget og bidrager til målene i artikel 4, stk. 2.

3. I tillæg til artikel 168, stk. 2 og 3, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509 kan associerede tredjelande som omhandlet i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, deltage i og drage fordel af de udbudsmekanismer, der er fastsat i artikel 168, stk. 2 og 3, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, hvis det er relevant. Ikkeassocierede tredjelande kan deltage i de udbudsprocedurer, der er fastsat i artikel 168, stk. 2 og 3, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, hvis det er nødvendigt for at nå de i artikel 4 omhandlede mål, og med forbehold af alle deltagende landes samtykke.

4. Tildelingsprocedurer, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden, navnlig vedrørende Unionens eller dens medlemsstaters strategiske aktiver og interesser, begrænses i overensstemmelse med artikel 136 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

5. Hvad angår tildelingsprocedurerne for tilskud er tiltag ikke finansieringsberettigede, hvis disse tiltag eller dele heraf allerede finansieres fuldt ud af andre offentlige eller private kilder, undtagen bidrag fra Unionen i forbindelse med synergitiltag som omhandlet i artikel 8.

6. Det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 110 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509, eller de dokumenter, der vedrører tildelingsproceduren, kan indeholde en yderligere præcisering af de støtteberettigelseskriterier, der er fastsat i nærværende forordning, eller indeholde yderligere støtteberettigelseskriterier for specifikke tiltag.

*Artikel 12*

**Arbejdsprogram**

Forordningen gennemføres ved hjælp af arbejdsprogrammer som omhandlet i artikel 110 i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

# AFSNIT II
# CIVILBESKYTTELSE

## Kapitel 1
## Risikovurdering og risikostyringsplanlægning

*Artikel 13*

**Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed**

Kommissionen udvikler i samarbejde med medlemsstaterne Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed på civilbeskyttelsesområdet yderligere og vedtager henstillinger med henblik på at definere dem som et fælles udgangspunkt for at understøtte forebyggelses- og beredskabstiltag. De pågældende mål skal være baseret på nuværende og fremadskuende scenarier, herunder på rumdata fra Copernicus, og på scenarier, der vedrører klimaændringernes indvirkning på katastroferisici, data om tidligere hændelser og tværsektorielle konsekvensanalyser, idet der sættes særligt fokus på sårbare grupper. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed

hensyn til tilbagevendende katastrofer, der rammer medlemsstaterne, og foreslår, at medlemsstaterne træffer specifikke foranstaltninger, herunder eventuelle foranstaltninger, der skal gennemføres ved anvendelse af EU-midler, for at styrke modstandsdygtigheden over for sådanne katastrofer.

*Artikel 14*

**National risikovurdering og risikostyringsplanlægning**

Med henblik på at fremme en effektiv og sammenhængende tilgang til forebyggelse og beredskab inden for EU-mekanismen skal medlemsstaterne:

a) videreudvikle risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt plan og sikre koordinering og overensstemmelse med andre relevante risikovurderingsprocesser, samt at deres ikkefølsomme resultater gøres offentligt tilgængelige for at støtte risikobevidstheden og -beredskabet i befolkningen

b) videreudvikle vurderingen af katastroferisikostyringskapabilitet på nationalt eller relevant subnationalt niveau

c) videreudvikle og forbedre planlægningen af katastroferisikostyring på nationalt eller relevant subnationalt plan, herunder hvad angår grænseoverskridende samarbejde og risici, der kan have grænseoverskridende konsekvenser, under hensyntagen til Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, samt sikre koordinering og overensstemmelse med andre relevante planlægningsprocesser

d) i overensstemmelse med internationale forpligtelser forbedre indsamlingen og formidlingen af data om tab som følge af katastrofer på nationalt eller relevant subnationalt plan, herunder gennem en bedre anvendelse af rumdata.

*Artikel 15*

**Deling af nationale oplysninger om risikostyring**

For at fremme udviklingen af en fælles forståelse af katastroferisici og -trusler på EU-plan, kortlægge fælles behov for kapabilitetsopbygning inden for katastroferisikostyring, støtte gennemførelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed og lette udvekslingen af god praksis stiller medlemsstaterne, uden at det berører nationale regler og procedurer, en sammenfatning til rådighed for Kommissionen i overensstemmelse med de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, senest den 31. december 2028 og derefter mindst en gang hvert femte år:

a) risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt plan, herunder vurdering af risici eller katastrofer, der kan have grænseoverskridende virkninger

b) vurdering af katastroferisikostyringskapabiliteter og indsatskapaciteter på nationalt eller relevant subnationalt plan

c) aktiviteter til støtte for gennemførelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed

d) investeringsbehov inden for katastroferisikostyring, der kræver eller kan drage fordel af støtte inden for rammerne af de relevante EU-instrumenter.

*Artikel 16*

**Tiltag på EU-plan vedrørende risikovurdering og risikostyringsplanlægning**

1. For at forbedre forståelsen af de katastroferisici, som Unionen står over for, for at fremme et koordineret beredskab og på grundlag af de sammenfatninger, der er omhandlet i artikel 16, og under hensyntagen til alle andre tilgængelige tværsektorielle data, herunder rumdata, om identifikation af risici, herunder på EU-plan, samt vidensnetværkets arbejde, skal Kommissionen:

   a) mindst en gang hvert femte år udarbejde en rapport med en tværsektoriel oversigt over de natur- og menneskeskabte katastroferisici, som Unionen står over for, og de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af artikel 14 og Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed som omhandlet i artikel 13

   b) udarbejde og regelmæssigt gennemgå katastrofescenarier på EU-plan med henblik på forebyggelse, beredskab og indsats

   c) mindst en gang hvert femte år udarbejde en rapport om indsatskapaciteter og relevante kapabiliteter på EU-plan og resterende mangler i forbindelse med indsatskapaciteter på nationalt eller relevant subnationalt plan, jf. artikel 15, litra b), under hensyntagen til relevante kapacitetsmål og præstationsmål. Rapporten skal også omfatte en oversigt over budget- og omkostningsudviklingen i forbindelse med indsatskapaciteter og en vurdering af behovet for at videreudvikle disse kapaciteter.

2. Kommissionen udvikler og ajourfører sammen med medlemsstaterne retningslinjer for fremsendelse af sammenfatningen som omhandlet i artikel 15.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indsende supplerende oplysninger om specifikke forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger vedrørende risici, der fører til regelmæssigt tilbagevendende katastrofer eller særligt voldsomme katastrofer, og, hvis det er relevant:

   a) foreslå indsættelse af eksperter for at rådgive om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger eller

   b) fremsætte henstillinger til styrkelse af forebyggelses- og beredskabsniveauet i den pågældende medlemsstat. Kommissionen og den pågældende medlemsstat holder hinanden underrettet om alle foranstaltninger, der træffes som følge af sådanne henstillinger.

# Kapitel 2
# Kapacitetsopbygning og beredskab

*Artikel 17*

**Kapacitetsopbygningsværktøjer**

Kommissionen bistår medlemsstaterne med at øge deres kapacitet til at håndtere risici ved at give adgang til værktøjer såsom uddannelses- og øvelsesprogrammer, teknisk og finansiel bistand, peerevalueringer, indsættelse af eksperter og EU-civilbeskyttelseshold, der yder rådgivning om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger og anden levering af ekspertise, læring og vidensdeling samt støtte til udbredelse af forsknings- og innovationsresultater inden for katastroferisikostyring.

*Artikel 18*

**EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse**

1. Vidensnetværket samler, behandler og formidler viden og oplysninger, der er relevante for EU-mekanismen, og støtter samarbejdsinitiativer iværksat af aktører inden for civilbeskyttelse og katastroferisikostyring i Unionen, herunder civilsamfundsorganisationer, lokale og regionale myndigheder, den private sektor og forskersamfundet, på grundlag af en tilgang, der omfatter flere farer.

2. Kommissionen tager gennem vidensnetværket behørigt hensyn til den ekspertise, der er til rådighed i medlemsstaterne, herunder på alle forvaltningsniveauer, på EU-plan, i internationale organisationer og enheder, i tredjelande og i organisationer, der er aktive på stedet.

3. Kommissionen og medlemsstaterne fremmer en kønsafbalanceret og inklusiv deltagelse i oprettelsen og driften af vidensnetværket.

4. Kommissionen støtter gennem vidensnetværket sammenhængen i planlægnings- og beslutningsprocesserne ved at fremme løbende udveksling af viden og information, der involverer alle aktivitetsområder inden for rammerne af EU-mekanismen.

5. Kommissionen bistår gennem vidensnetværket medlemsstaterne med at øge befolkningens bevidsthed om katastroferisici.

6. Kommissionen skal gennem netværket navnlig:

   a) styrke den kollektive kapacitet til at forebygge, forberede sig på og reagere effektivt på katastrofer og støtte vidensdeling og læring samt fremme investeringer i katastroferisikostyring. Dette omfatter:

      i) oprettelse og forvaltning af programmer for finansiel bistand med henblik på at forbedre risikostyringen og vidensdeling og tilskynde til udvikling af investeringer og forebyggelses- og beredskabsplaner

      ii) oprettelse og forvaltning af et uddannelses- og øvelsesprogram og et ekspertudvekslingsprogram for civilbeskyttelses- og katastrofepersonale og krisehåndteringspersonale, der omfatter forebyggelse, beredskab og indsats. Programmerne skal fokusere på og tilskynde til udveksling af bedste praksis inden for civilbeskyttelse og katastrofe- og krisestyring, og det skal omfatte fælles kurser. Udvekslingen af ekspertise inden for katastrofe- og krisestyring omfatter udveksling af fagfolk og erfarne frivillige. Programmerne for uddannelse, øvelser og udveksling af eksperter skal sigte mod at styrke samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for civilbeskyttelse og katastrofe- og krisestyring og at forbedre koordineringen, kompatibiliteten og komplementariteten af de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 20 og 21, og forbedre kompetencerne hos eksperterne som omhandlet i artikel 33

      iii) oprettelse og forvaltning af programmer for tilvejebringelse og udveksling af ekspertise.

   b) øge formidlingen og udbredelsen af forsknings- og innovationsresultater i alle faser af civilbeskyttelse og katastroferisikostyring og fremme samspillet mellem forsknings- og innovationsresultater, den private sektor og medlemsstaternes myndigheder.

c) indsamle og forvalte de indhøstede erfaringer fra civilbeskyttelsestiltag gennemført inden for rammerne af EU-mekanismen, herunder aspekter fra hele katastrofehåndteringsforløbet, for at etablere et bredere grundlag for læringsprocesser og vidensudvikling. Dette omfatter:

i) overvågning, analyse og evaluering af alle de relevante civilbeskyttelsestiltag under EU-mekanismen

ii) fremme af implementeringen af indhøstede erfaringer med henblik på at opnå et erfaringsbaseret grundlag for at udvikle aktiviteter inden for katastrofehåndteringsforløbet og

iii) udvikling af metoder og redskaber til indsamling, analyse, fremme og implementering af de indhøstede erfaringer.

Dette tiltag skal, hvor det er relevant, omfatte erfaringer fra indsatser uden for Unionen for så vidt angår udnyttelse af sammenhænge og synergier mellem bistand ydet under EU-mekanismen og den humanitære indsats

d) vedligeholde en onlineplatform, der betjener vidensnetværket, for at støtte og lette gennemførelsen af de forskellige opgaver, der er omhandlet i litra a), b) og c).

7. I forbindelse med udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til de behov og interesser, som medlemsstater, der står over for lignende katastroferisici, har, samt behovet for at styrke beskyttelsen af biodiversitet og kulturarv.

8. Kommissionen skal styrke samarbejdet om kapacitetsopbygning, udbredelsen af forsknings- og innovationsresultater og fremme udvekslingen af viden og erfaring mellem netværket og internationale organisationer og tredjelande, navnlig med henblik på at bidrage til opfyldelsen af internationale forpligtelser, navnlig dem i Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030.

9. Netværket fremmer også den operationelle udbredelse af EU-finansierede innovative løsninger og bistår medlemsstaterne med at identificere og anvende avancerede teknologier og tilgange, herunder gennem innovationsudbud og offentlig-private partnerskaber.

10. Tilrettelæggelsen af EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse fastsættes i en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

*Artikel 19*

**Generelle beredskabstiltag**

1. Medlemsstaterne udvikler på frivillig basis indsatskapaciteter i overensstemmelse med artikel 20 og 21.

2. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at øge befolkningens bevidsthed om katastroferisici.

3. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat støtte og koordinere standbytildeling af indsatskapaciteter og indsatshold, herunder til uddannelse, øvelser, udveksling af viden og forbedring af kapaciteternes og indsatsholdenes interoperabilitet.

4. Medlemsstaterne kan under overholdelse af passende sikkerhedskrav give oplysninger om relevante militære indsatskapaciteter, der kan anvendes som led i bistanden fra EU-mekanismen, f.eks. transport, logistisk støtte eller lægebistand.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen relevante oplysninger om eksperter, moduler og andre indsatskapaciteter, som de stiller til rådighed for bistand gennem EU-mekanismen, og ajourfører disse oplysninger, når det er nødvendigt.

6. Medlemsstaterne træffer de relevante beredskabsforanstaltninger for at fremme støtte fra værtsnationen.

7. Kommissionen uddeler medaljer med henblik på at anerkende og belønne mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til EU-mekanismen. Uddelingen af medaljer sker i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

8. Uden at det berører artikel 9, kan Kommissionen koordinere politiske prioriteter samt om nødvendigt koordinere operationelle aktiviteter med de nationale myndigheder i et tredjeland, der er udpeget som strategisk partnerland, og som har lignende mål på civilbeskyttelsesområdet, eller med hvilke Unionen har indgået en sikkerheds- og forsvarsaftale.

*Artikel 20*

**Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje**

1. Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje består af en pulje af indsatskapaciteter, som medlemsstaterne frivilligt har stillet til rådighed, og omfatter moduler, andre indsatskapaciteter, kategorier af eksperter og tekniske støttehold. Kommissionen fastsætter i en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2, bestemmelser for udvælgelsen af medlemsstaternes eksperter, moduler og andre indsatskapaciteter såvel som operationelle krav til modulernes funktion og interoperabilitet og indsættelse.

2. Den bistand, som en medlemsstat yder gennem Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, supplerer eksisterende kapaciteter i den anmodende medlemsstat, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for katastrofeforebyggelse og -indsats på deres område.

3. På grundlag af påviste risici og en eventuel eksisterende opstilling af scenarier som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), definerer Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvilke typer og hvor mange centrale indsatskapaciteter Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje har brug for ("indsatskapacitetsmål"). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

4. Kommissionen overvåger i samarbejde med medlemsstaterne de fremskridt, der gøres med at nå indsatskapacitetsmålene, jf. de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 3, og identificerer potentielt væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Hvis sådanne mangler identificeres, undersøger Kommissionen, om medlemsstaterne råder over de nødvendige kapaciteter uden for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at afhjælpe væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje i overensstemmelse med den rapport, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra c).

5. Kommissionen fastlægger og varetager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2, en procedure for certificering og registrering af de indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, og fastlægger kvalitets- og interoperabilitetskravene til indsatskapaciteterne.

6. Medlemsstaterne skal på frivillig basis identificere og registrere de indsatskapaciteter, som de tilbyder Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, og stille dem til rådighed, herunder relevante militære kapaciteter, der kan anvendes som led i bistanden. Samtlige berørte medlemsstater registrerer i fællesskab de multinationale moduler, som to eller flere medlemsstater stiller til rådighed.

7. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, skal til enhver tid stå til rådighed til nationale formål.

8. Indsatskapaciteter, som medlemsstaterne stiller til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, skal stå til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om bistand via ERCC. Den endelige afgørelse om at indsætte dem træffes af de medlemsstater, der registrerede den pågældende indsatskapacitet. Hvis nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i at stille disse indsatskapaciteter til rådighed i tilfælde af en konkret katastrofesituation, underretter denne medlemsstat snarest muligt Kommissionen ved henvisning til denne artikel.

9. Når medlemsstaternes indsatskapaciteter indsættes, forbliver de under deres kommando og kontrol og kan i samråd med Kommissionen trækkes tilbage, hvis nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i fortsat at stille disse indsatskapaciteter til rådighed. Kommissionen medvirker, hvor det er relevant, til at koordinere de forskellige indsatskapaciteter gennem ERCC i overensstemmelse med artikel 25.

*Artikel 21*

**rescEU**

1. rescEU leverer bistand for at supplere de samlede eksisterende indsatskapaciteter på nationalt plan og dem, som medlemsstaterne har stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, eller opfylder operationelle behov for at sikre en effektiv og hurtig reaktion på anmodninger om bistand, der fremsættes i overensstemmelse med artikel 28.

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvilke indsatskapaciteter rescEU skal bestå af, bl.a. på grundlag af EU-risikovurderinger i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, under hensyntagen til kendte og nye risici og samlede kapaciteter og mangler på EU-plan. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

3. Medlemsstaterne erhverver, lejer, leaser, indgår på anden vis kontrakt om eller får doneret rescEU-kapaciteter.

4. Kommissionen kan leje, lease eller på anden vis indgå kontrakt om rescEU-kapaciteter som fastlagt ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2, i det omfang, det er nødvendigt for at afhjælpe manglerne på transport- og logistikområdet.

5. Kommissionen kan i behørigt begrundede hastende tilfælde erhverve, leje, lease eller på anden vis indgå kontrakt om kapaciteter, der er fastlagt ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter hasteproceduren, jf. artikel 35, stk. 2. De pågældende gennemførelsesretsakter skal:

   a) fastlægge den nødvendige type og mængde af materielle ressourcer og eventuelle nødvendige støttetjenester, der allerede er defineret som rescEU-kapaciteter, og/eller

   b) definere yderligere materielle ressourcer og eventuelle nødvendige støttetjenester som rescEU-kapaciteter og fastlægge den nødvendige type og mængde af disse kapaciteter.

6. Medlemsstaterne eller Kommissionen er vært for rescEU-kapaciteter. Kommissionen og medlemsstaterne skal, hvis det er relevant, sikre en passende geografisk fordeling af rescEU-kapaciteter.

7. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter kvalitetskravene til de indsatskapaciteter, der indgår i rescEU, i samråd med medlemsstaterne. Kvalitetskravene baseres på etablerede internationale standarder, hvis sådanne standarder allerede findes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

8. rescEU-kapaciteter må kun anvendes til nationale formål, herunder kapaciteter med dobbelt anvendelse, når de ikke anvendes til eller er nødvendige for en indsats.

9. rescEU-kapaciteter anvendes, herunder til indsættelse, national anvendelse, långivning eller donationer, herunder til forvaltning af rescEU's strategiske reserver, i overensstemmelse med gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

10. rescEU-kapaciteter skal kunne sættes ind efter en anmodning om bistand gennem ERCC i overensstemmelse med artikel 28. Afgørelsen om indsættelse og demobilisering heraf og enhver afgørelse i tilfælde af modstridende anmodninger træffes af Kommissionen gennem ERCC i tæt koordinering med den anmodende medlemsstat og den medlemsstat, der er vært for indsatskapaciteten.

11. Hvis rescEU-kapaciteter består af udstyr eller forbrugsvarer, kan Kommissionen gennem ERCC beslutte enten at donere eller låne de tilbudte rescEU-kapaciteter.

12. Den medlemsstat, på hvis område rescEU-kapaciteter indsættes, er ansvarlig for at lede indsatsforanstaltningerne. I tilfælde af indsættelse uden for Unionen er de medlemsstater, der opbevarer rescEU-kapaciteterne, ansvarlige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne integreres fuldt ud i den samlede indsats.

13. Ved indsættelse aftaler Kommissionen gennem ERCC den operationelle indsættelse af rescEU-kapaciteter med den anmodende medlemsstat. Den anmodende medlemsstat skal lette den operationelle koordinering af sine egne kapaciteter og rescEU-aktiviteterne under indsatsen.

14. Kommissionen medvirker, hvor det er relevant, til at koordinere de forskellige indsatskapaciteter gennem ERCC.

15. Medlemsstaterne underrettes om den operationelle status for rescEU-kapaciteter gennem CECIS.

16. Med forbehold af de operationelle behov i medlemsstaterne kan der indsættes rescEU-kapaciteter som reaktion på katastrofer og kriser uden for Unionen, som har

en betydelig indvirkning på Unionen eller medlemsstaterne eller er af international betydning.

17. Hvis der indsættes rescEU-kapaciteter i tredjelande, kan medlemsstaterne i særlige tilfælde afvise at indsætte deres eget personel i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

*Artikel 22*

**rescEU-overgangsperiode**

1. Indtil 2034 kan der ydes støtte fra Unionen til at dække 75 % af de omkostninger, der er nødvendige for at sikre hurtig adgang til nationale kapaciteter svarende til dem, der er defineret i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2.

2. De kapaciteter, der er omhandlet i stk. 1, udpeges som rescEU-kapaciteter indtil udgangen af den deri anførte dato.

3. Uanset artikel 21 træffes afgørelsen om indsættelse af de i stk. 1 omhandlede kapaciteter af den medlemsstat, der har stillet dem til rådighed som rescEU-kapaciteter. I tilfælde af at nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i at stille disse indsatskapaciteter til rådighed i en konkret katastrofesituation, underretter denne medlemsstat snarest muligt Kommissionen ved henvisning til nærværende artikel.

*Artikel 23*

**Foregribelse og tidlig varsling**

1. Kommissionen iværksætter i samarbejde med medlemsstaterne følgende tiltag med henblik på at styrke kapabiliteterne til foregribelse og tidlig varsling på grundlag af Unionens rumkapabiliteter, der leveres af Copernicus, Galileo og om nødvendigt andre rumtjenester:

   a) forbedre grænseoverskridende systemer til detektion og tidlig varsling af interesse for Unionen yderligere med henblik på at afbøde de umiddelbare virkninger af katastrofer

   b) integrere og styrke eksisterende grænseoverskridende systemer til detektion og tidlig varsling ved hjælp af en tilgang, der omfatter flere farer, med det formål at minimere den tid, det tager at reagere

   c) opretholde og videreudvikle kapabiliteter til situationsbevidsthed og analyse

   d) overvåge katastrofer og, hvor det er relevant, vurdere virkningerne af klimaændringer, og yde rådgivning på grundlag af videnskabelig viden derom

   e) omsætte videnskabelige data til praktisk anvendelige operationelle oplysninger

   f) etablere, opretholde og fremme videnskabelige partnerskaber på europæisk plan vedrørende alle farer og derved fremme sammenkoblingen mellem de nationale systemer for tidlig varsling og alarmering og potentielt forbinde sådanne systemer med ERCC og relevante IT-systemer

   g) støtte det arbejde, der udføres af medlemsstaterne og bemyndigede internationale organisationer, ved at tilvejebringe videnskabelig viden,

innovative teknologier og ekspertviden til udvikling af deres systemer for tidlig varsling, herunder gennem vidensnetværket.

2. En videnskabelig og teknisk facilitet samler eksisterende initiativer, programmer, værktøjer og tjenester såsom Copernicustjenester for at bidrage med videnskabelig og teknisk ekspertise til operationelt beredskab, analyse og situationsbevidsthed i knudepunktet, ERCC og medlemsstaterne med henblik på foregribelse, beredskab og indsats i tilfælde af katastrofer og kriser efter en serviceorienteret tilgang, der omfatter alle farer og går på tværs af sektorer.

3. Hvis beredskabstjenesterne leveres af Galileo og EGNOS, Copernicus, IRIS2 og GOVSATCOM eller kendskab til situationen i rummet, kan hver enkelt medlemsstat beslutte at benytte dem.

*Artikel 24*

**Offentlige varslingssystemer**

1. Kommissionen samarbejder med medlemsstaterne om at støtte integrationen af Galileos satellittjeneste for nødvarsling i de nationale offentlige varslingssystemer.

2. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at styrke befolkningens beredskab og bevidsthed om igangværende varslinger i hele Unionen.

3. I tilfælde af en grænseoverskridende katastrofe kan knudepunktet og ERCC lette informationsudvekslingen mellem de berørte lande vedrørende brugen af Galileos satellittjeneste for nødvarsling. På grundlag af en anmodning fra en medlemsstat kan knudepunktet og ERCC på vegne af den pågældende medlemsstat udsende offentlige varslingsmeddelelser via Galileos satellittjeneste for nødvarsling i den pågældende medlemsstat.

4. Kommissionen fastlægger procedurer for anvendelsen af Galileos satellittjeneste for nødvarsling til at bistå tredjelande, der anmoder om en sådan tjeneste.

5. Der kan i de i stk. 3 omhandlede offentlige varslingsmeddelelser tages hensyn til Unionens tjenester vedrørende kendskab til situationen i rummet, navnlig rumovervågnings- og sporingstjenester.

*Artikel 25*

**Katastrofeberedskabskoordinationscenter**

1. ERCC øger den fælles situationsbevidsthed om risici, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, sikrer operationel kapacitet døgnet rundt og understøtter medlemsstaterne og Kommissionen i opfyldelsen af målene i denne forordning.

2. ERCC arbejder tæt sammen med nationale civilbeskyttelsesmyndigheder og de relevante EU-institutioner og -organer.

3. ERCC skal navnlig koordinere, overvåge og støtte reaktionen på EU-plan i realtid.

4. ERCC skal have adgang til operationel kapabilitet og analyse-, overvågnings-, informationsstyrings- og kommunikationskapabiliteter og være udstyret til at modtage og behandle EU's klassificerede informationer med henblik på at kunne håndtere en bred vifte af katastrofer i og uden for Unionen.

5. Med henblik på driften af ERCC udpeger medlemsstaterne kontaktpunkter og underretter Kommissionen herom. ERCC's interaktion med medlemsstaternes kontaktpunkter fastlægges ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

*Artikel 26*

**Krisekoordineringsknudepunkt**

1. Uden at det berører artikel 25, oprettes herved et krisekoordineringsknudepunkt ("knudepunktet"). Knudepunktet bygger på ERCC's struktur og kapabiliteter, herunder dets analytiske og videnskabelige kapabiliteter, situationsbevidsthed og operationelle kapacitet døgnet rundt i forbindelse med tværsektorielle kriser.

2. Knudepunktet arbejder tæt sammen med EU-Udenrigstjenestens kriseberedskabscenter om den eksterne dimension af tværsektorielle kriser med hensyn til dets roller og kompetencer.

3. Knudepunktet foregriber og overvåger risici i forbindelse med tværsektorielle kriser, herunder ved udarbejdelse af regelmæssige briefinger af den operationelle situation om tværsektorielle risici og risici, der omfatter alle farer.

4. Knudepunktet sikrer koordinering med relevante nationale myndigheder som udpeget i overensstemmelse med stk. 5, Kommissionens tjenestegrene, EU-institutioner og -organer og yder støtte i de i artikel 29, stk. 1, omhandlede situationer.

5. Med henblik på driften af knudepunktet udpeger medlemsstaterne kontaktpunkter og underretter Kommissionen herom.

# Kapitel 3
# Indsats

*Artikel 27*

**Underretning om katastrofer**

1. Når der i Unionen indtræffer eller er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som har eller kan have grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet eller sandsynligvis vil indtræffe, uden ophold de potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen. Underretningen af Kommissionen er ikke påkrævet, når underretningspligten allerede er behandlet i henhold til anden EU-lovgivning, i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller i henhold til gældende internationale aftaler.

2. Når der i Unionen indtræffer eller er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som sandsynligvis vil føre til en anmodning om bistand fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen indtræffer eller sandsynligvis vil indtræffe, uden ophold Kommissionen om, at der kan forventes en anmodning om bistand via ERCC, for at Kommissionen i nødvendigt omfang kan informere de øvrige medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.

3. Underretninger som omhandlet i stk. 1 og 2 skal, hvis det er relevant, ske via CECIS. Kommissionen fastlægger komponenterne i CECIS og tilrettelæggelsen af

informationsudveksling gennem CECIS ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

4. Knudepunktet sikrer en passende ramme for modtagelse af de underretninger om kriser, som Kommissionen modtager gennem andre EU-instrumenter.

*Artikel 28*

**Anmodning om bistand**

1. Når der indtræffer eller er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, kan den berørte medlemsstat eller det berørte tredjeland anmode om bistand gennem ERCC. Anmodningen skal være så specifik som muligt. Den kan navnlig omfatte en anmodning om moduler, indsatshold, katastrofehjælpsforsyninger og -udstyr, logistikressourcer, transportressourcer og andre ressourcer. Kommissionen fastlægger de operationelle procedurer for katastrofeindsatsen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

2. Under ekstraordinære omstændigheder og i mangel af en anmodning om bistand fra et tredjeland, der er berørt af en katastrofe, kan en medlemsstat anmode om aktivering af EU-mekanismen af humanitære årsager. Gennemførelsen af EU-mekanismen skal ske i overensstemmelse med de gældende folkeretlige regler (herunder samtykke (eksplicit eller implicit) fra det berørte land). Den samlede indsats koordineres med De Forenede Nationer og dets agenturer og omfatter en faktisk accept af tilbud og levering af bistand.

3. Når det berørte land er et tredjeland, kan FN og dets agenturer eller en relevant international organisation også anmode om bistand på vegne af og efter aftale med det berørte land. Kommissionen udpeger relevante internationale organisationer ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

4. En anmodning om bistand udløber efter en periode på højst 90 dage, medmindre nye elementer, der begrunder behovet for fortsat eller supplerende bistand, fremsendes til ERCC.

5. Den videnskabelige og tekniske rådgivningsfacilitet kombinerer de eksisterende analytiske og videnskabelige kapabiliteter, herunder dem, der tilbydes af ERCC, som er nødvendige for indsatsen. Et berørt land kan anmode ERCC om at aktivere den videnskabelige og tekniske rådgivningsfacilitet, herunder de tjenester, der leveres af EU's rumkapabiliteter, og få adgang til rumbaserede data.

6. Når Kommissionen modtager en anmodning om bistand, skal den uden ophold, og alt efter hvad der er relevant, gennem ERCC:

   a) videresende anmodningen til medlemsstaternes kontaktpunkter

   b) indsamle og analysere oplysninger om situationen med det formål at skabe generel bevidsthed om situationen og reaktionen på situation og formidle disse oplysninger direkte til medlemsstaterne

   c) lette koordineringen og leveringen af bistanden, om nødvendigt gennem tilstedeværelsen af en ekspert eller et EU-civilbeskyttelseshold på stedet og yderligere understøttende og supplerende tiltag, som måtte være nødvendige

d) rådgive om, hvilken type bistand der er nødvendig for at afbøde konsekvenserne af en katastrofe

e) i samråd med den berørte medlemsstat eller det berørte tredjeland komme med henstillinger vedrørende ydelsen af bistand gennem EU-mekanismen og opfordre medlemsstaterne til at indsætte kapaciteter og fremme koordineringen af den bistand, der er anmodet om. Hvis det anmodende land er en medlemsstat, træffer den passende foranstaltninger for at lette støtten fra værtsnationen til den udefra kommende bistand i overensstemmelse med henstillingen om støtte fra værtsnationen.

7. Hvis det berørte land er et tredjeland, skal Kommissionen:

a) holde kontakt med det berørte land med hensyn til tekniske detaljer som f.eks. det nøjagtige behov for bistand, accept af tilbud og de praktiske foranstaltninger i forbindelse med den lokale modtagelse og fordeling af bistanden

b) holde kontakt med eller støtte De Forenede Nationer og dets agenturer og samarbejde med andre relevante aktører, der bidrager til den samlede hjælpeaktion for at maksimere synergierne, finde komplementariteter og undgå overlapninger og mangler

c) holde kontakt med alle de relevante aktører, især i den afsluttende fase af bistanden, for at lette en gnidningsløs overdragelse.

8. Enhver medlemsstat, der modtager en anmodning om bistand gennem EU-mekanismen, tager straks stilling til, om den er i stand til at yde den ønskede bistand, og underretter ERCC om sin beslutning om at yde bistand via CECIS med angivelse af omfanget heraf og betingelserne herfor. ERCC holder medlemsstaterne orienteret.

9. Indsatser uden for Unionen i henhold til denne artikel kan gennemføres enten som en selvstændig bistandsindsats eller ved at yde et bidrag til en indsats, der ledes af en international organisation. EU-koordineringen skal integreres fuldt ud i den overordnede koordinering, som varetages af De Forenede Nationer og dets agenturer, med respekt for deres ledende rolle. I tilfælde af menneskeskabte katastrofer eller komplekse nødsituationer skal Kommissionen sikre sammenhæng med den europæiske konsensus om humanitær bistand og overholdelse af de humanitære principper.

10. Kommissionen og medlemsstaterne identificerer og fremmer synergier mellem civilbeskyttelsesbistanden og den humanitære bistand fra Unionen og medlemsstaterne ved planlægningen af indsatsoperationer i forbindelse med humanitære kriser uden for Unionen.

11. Koordineringen af bistand til tredjelande via EU-mekanismen berører hverken de bilaterale kontakter og bistanden mellem medlemsstaterne og det berørte land eller samarbejdet mellem medlemsstaterne og De Forenede Nationer eller andre relevante internationale organisationer. En sådan bilateral kontakt og bistand kan også anvendes til at bidrage til koordineringen via EU-mekanismen og til at sende ERCC oplysninger om eventuelle bilaterale kontakter og eventuel bilateral bistand, der leveres til det berørte land.

12. Bistand kan tilbydes af andre EU-institutioner, -agenturer og -organer og koordineres som led i indsatsen i henhold til denne artikel.

*Artikel 29*

**Støtte til tværsektorielle kriser**

1. Knudepunktet kan anvendes til at yde støtte til tværsektorielle kriser:

   a) hvis indsatsen indledes inden for rammerne af andre EU-risikostyringsinstrumenter

   b) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993[31]

   c) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets afgørelse 2014/415/EU[32]

   d) hvis Rådet anmoder om støtte

   e) i tilfælde af folkesundhedsmæssige krisesituationer på EU-plan i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) 2022/2371 eller WHO's erklæring om sundhedsmæssige krisesituationer af international betydning.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, kan Unionens indsatsstøtte dække op til 100 % af omkostningerne for at afspejle krisens omfang og virkninger.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen indkøbe materielle ressourcer eller yde tilskud til medlemsstaterne til indkøb af materielle ressourcer og enhver støttetjeneste, der måtte være nødvendig for at supplere bistanden fra EU-mekanismen.

4. Når EU-mekanismen yder indsatsstøtte, eller knudepunktet letter den indsats, der iværksættes i henhold til andre EU-risikostyringsinstrumenter, skal der ved fastlæggelsen af, hvorvidt associerede lande skal medtages i forbindelse med tiltagene i dette kapitel, tages hensyn til disse instrumenters anvendelsesområde.

*Artikel 30*

**Konsulær bistand**

1. Under ekstraordinære omstændigheder kan der via EU-mekanismen ydes civilbeskyttelsesstøtte til konsulær bistand til unionsborgere i forbindelse med katastrofer i tredjelande, hvis den berørte medlemsstat anmoder herom.

2. Civilbeskyttelsesstøtten til konsulær bistand skal afspejle solidariteten mellem medlemsstaterne og navnlig omfatte hjemsendelse, evakuering og støttet udrejse og andre hjælpeforanstaltninger.

3. EU-støtten kan skaleres under hensyntagen til de mange forskellige nationaliteter blandt de unionsborgere, der er omfattet af det pågældende tiltag.

4. Den medlemsstat, der yder den konsulære bistand, kan anmode om, at enten passagererne eller de medlemsstater, hvis borgere er omfattet af det pågældende tiltag, bidrager til de omkostninger, der er forbundet med tiltaget. Når der ydes bistand til unionsborgere, der er statsborgere i en medlemsstat, som ikke er

[31] Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993 af 11. december 2018 om EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons (EUT L 320 af 17.12.2018, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/1993/oj).

[32] 2014/415/EU: Rådets afgørelse af 24. juni 2014 om ordninger til Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen (EUT L 192 af 1.7.2014, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2014/415/oj).

repræsenteret i et tredjeland, jf. artikel 6 i direktiv (EU) 2015/637, finder nævnte direktivs artikel 14 og 15 anvendelse.

# Kapitel 4
# EU-indsatsstøtte

*Artikel 31*

**EU-indsatsstøtte**

1. Kommissionen støtter den i artikel 32 omhandlede indsats ved at:

   a) tilvejebringe og dele oplysninger om udstyr og om transport- og logistikressourcer, som medlemsstaterne beslutter at stille til rådighed, med henblik på at lette sammenlægningen af sådant udstyr eller sådanne transport- og logistikressourcer

   b) bistå medlemsstaterne med at identificere transport, logistikressourcer og udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, og lette adgangen til sådanne ressourcer

   c) finansiere transport- og logistikressourcer, herunder militære ressourcer, samt driftsomkostninger, der er nødvendige for at sikre en hurtig reaktion, herunder når det berørte land anmoder om transport- og logistikressourcer.

2. Tiltag, der er omhandlet i artikel 32, er kun berettiget til at modtage EU-indsatsstøtte, hvis følgende kriterier er opfyldt:

   a) der er fremsat en anmodning om bistand i overensstemmelse med artikel 28

   b) de supplerende transport- og logistikressourcer er nødvendige for at sikre, at indsatsen er effektiv

   c) bistanden modsvarer de behov, som ERCC har konstateret, og ydes i overensstemmelse med ERCC's henstillinger vedrørende tekniske specifikationer, kvalitet, tidsplanlægning og vilkår for leveringen af bistanden

   d) et anmodende land har enten direkte eller gennem De Forenede Nationer eller dets agenturer eller en relevant international organisation accepteret bistanden inden for rammerne af EU-mekanismen, og

   e) bistanden til katastrofesituationer i tredjelande supplerer Unionens generelle humanitære indsats, hvor en sådan finder sted.

3. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at indgå aftale om transporttjenester, anmoder Kommissionen om delvis godtgørelse af omkostningerne i overensstemmelse med de finansieringssatser, der er fastsat i bilag I.

*Artikel 32*

**Indsats**

1. For at fremme en effektiv indsats bistår Kommissionen de medlemsstater, der tilbyder bistand, med:

   a) at finde og skaffe adgang til udstyr, transport- og logistikressourcer og -tjenester i form af adgang til det kommercielle marked eller andre kilder

gennem Kommissionen, f.eks. transportydelser fra private eller andre enheder, og lette adgangen til sådanne ressourcer.

b) at tilvejebringe og dele oplysninger om udstyr, transport- og logistikressourcer og tjenester i form af sammenlægning med andre medlemsstater og lette oprettelsen og vedligeholdelsen af de logistiske knudepunkter, der letter sammenlægningen

c) at støtte transport af spontant tilbudt bistand, der ikke på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje

d) at lette tiltag, der muliggør knudepunkter for medicinsk evakuering og gennemførelse af medicinsk evakuering

e) at forberede mobilisering og indsættelse af eksperter og EU-civilbeskyttelseshold

f) at forberede mobilisering og indsættelse af eksperter og indsatshold

g) at oparbejde og fastholde en spidsbelastningskapacitet via et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne

h) midlertidig forhåndsplacering og koordinering af indsatskapaciteter i situationer med øget risiko og efter anmodning fra en medlemsstat eller et tredjeland og efter at have taget Kommissionens vurdering i betragtning

i) standbytildeling af indsatskapaciteter i perioder og i områder med øgede eller tilbagevendende sæsonbetingede risici og efter anmodning fra en medlemsstat

j) transport af den bistand, der er nødvendig i forbindelse med miljøkatastrofer, hvor princippet om, at forureneren betaler, finder anvendelse, og for hvilken følgende betingelser gælder:

   i) den berørte eller bistående medlemsstat anmoder om finansiel støtte fra Unionen til transport af bistand på grundlag af en behørigt begrundet behovsvurdering

   ii) den berørte eller bistående medlemsstat tager i relevant omfang alle nødvendige skridt for at anmode om og opnå erstatning fra forureneren i overensstemmelse med alle gældende retlige bestemmelser på internationalt plan, EU-plan eller nationalt plan

   iii) den berørte eller bistående medlemsstat tilbagebetaler i relevant omfang omgående beløbet til Unionen efter at have modtaget erstatning fra forureneren.

k) at iværksætte yderligere understøttende og supplerende tiltag, som er nødvendige for at fremme koordineringen af indsatsen på den mest effektive måde.

2. I forbindelse med medlemsstaternes transportoperationer fra det sted, hvor ressourcerne er samlet, til det endelige bestemmelsessted, skal en medlemsstat gå i spidsen og anmode om EU-støtte i form af en tildeling af eller lettere adgang til de nødvendige ressourcer og tjenester for hele operationen.

3. Omkostninger i forbindelse med stk. 1, litra h) og i), er ikke støtteberettigede, når de dækkes af støtte fra værtsnation.

4. I tilfælde af en miljøkatastrofe som omhandlet i stk. 1, litra j), som ikke berører en medlemsstat, gennemføres de tiltag, der er omhandlet i litra j), af den bistående medlemsstat.

5. Kommissionen kan som supplement til de transport- og logistikressourcer, som medlemsstaterne tilvejebringer, tildele de yderligere ressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats.

6. Kommissionen kan lette indsatsen ved at udvikle kartografisk materiale til hurtig indsættelse og mobilisering af ressourcer, navnlig under hensyntagen til de særlige forhold i grænseoverskridende regioner i tilfælde af grænseoverskridende risici for flere lande.

7. Kommissionen fastsætter bestemmelserne om indsættelse af eksperter og EU-civilbeskyttelseshold i en gennemførelsesretsakt, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 35, stk. 2.

8. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at indgå aftale om transporttjenester, anmoder Kommissionen om delvis godtgørelse af omkostningerne i overensstemmelse med de finansieringssatser, der er fastsat i bilag I.

*Artikel 33*

**Indsættelse af eksperter og EU-civilbeskyttelseshold**

1. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat, et tredjeland, De Forenede Nationer eller dets agenturer eller en relevant international organisation, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3, udvælge, udpege og yde støtte ved indsættelse af individuelle eksperter eller EU-civilbeskyttelseshold bestående af eksperter, der er indstillet af medlemsstaterne til at yde rådgivning om forebyggelses- eller beredskabsforanstaltninger eller til at støtte en fælles vurdering af situationen og behovene, lette koordineringen af bistand eller yde teknisk rådgivning.

2. EU-mekanismen og knudepunktets kapabiliteter kan anvendes til at yde støtte til indsættelse af eksperter eller EU-civilbeskyttelseshold i tilfælde, hvor EU-mekanismen yder støtte i de i artikel 29 omhandlede tilfælde. Eksperter fra Kommissionen og fra andre EU-institutioner og -agenturer, herunder EU-Sundhedstaskforcen, der er oprettet i henhold til artikel 11, litra a), i forordning (EF) nr. 851/2004[33], og EU-organer kan indgå i holdet med henblik på at støtte EU-civilbeskyttelsesholdet og lette kontakten til knudepunktet. Eksperter, der er udsendt af FN-agenturer eller andre internationale organisationer, kan indgå i holdet med henblik på at styrke samarbejdet og lette fælles vurderinger.

3. Hvis den operationelle effektivitet kræver det, kan Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne gøre det lettere at inddrage yderligere eksperter gennem deres indsættelse og teknisk og videnskabelig støtte og trække på allerede bestående specialiseret videnskabelig ekspertise, medicinsk nødhjælp og sektorspecifik ekspertise.

4. Udvælgelsen og udpegelsen af eksperter sker efter følgende procedure:

[33] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1).

a) medlemsstaterne indstiller en række eksperter, som de har ansvaret for, og som kan udsendes som medlemmer af EU-civilbeskyttelseshold

b) Kommissionen udvælger eksperterne og lederne af holdene på grundlag af deres kvalifikationer og erfaring, herunder niveauet af uddannelse for så vidt angår EU-mekanismen, erfaringer med missioner under EU-mekanismen og andet internationalt hjælpearbejde; udvælgelsen skal tillige bygge på andre kriterier, herunder sprogkundskaber, for at sikre, at holdet som helhed har de færdigheder, der er nødvendige i den specifikke situation

c) Kommissionen udvælger eksperter og holdledere til opgaven efter aftale med den indstillende medlemsstat

d) Kommissionen underretter medlemsstaterne om yderligere ekspertstøtte, der ydes i overensstemmelse med stk. 3.

5. De udsendte eksperter eller EU-civilbeskyttelseshold fremmer koordineringen mellem medlemsstaternes indsatskapaciteter og fungerer som forbindelsesled til det anmodende lands kompetente myndigheder. ERCC holder tæt kontakt til ekspertholdene og yder dem vejledning og logistisk støtte.

6. Kommissionen støtter eksperter og EU-civilbeskyttelseshold, der er blevet udvalgt, udpeget eller indsat i henhold til denne artikel i forbindelse med udarbejdelsen af en sikkerhedsplan, gennem ERCC ved at dele sin egen sikkerhedsvurdering og ved at give en sikkerhedsbriefing som led i missionsbriefingen. Kommissionen bistår eksperterne og EU-civilbeskyttelsesholdene med udarbejdelsen af yderligere afbødende foranstaltninger og andre nødvendige foranstaltninger før eller under indsættelsen.

# AFSNIT III
# KRISEBEREDSKAB OG -INDSATS PÅ SUNDHEDSOMRÅDET

*Artikel 34*

**Kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet**

Kommissionen bistår medlemsstaterne med at styrke kapabiliteterne til forebyggelse, beredskab og indsats over for alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, navnlig gennem:

a) støtte til systemer til dataindsamling, informationsudveksling, tidlig varsling og overvågning

b) forbedring af tilgængeligheden af og adgangen til medicinske modforanstaltninger, herunder gennem udbud, kapacitetsreservationer samt lageropbygning og udbredelse heraf

c) kapacitetsopbygning

d) støtteforanstaltninger til udvikling, gennemførelse og overvågning, herunder gennem samarbejde mellem nationale myndigheder og med interessenter, og

udvikling og anvendelse af de nødvendige værktøjer og infrastrukturer, herunder IT-infrastrukturer.

# AFSNIT IV
# AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 35*

**Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller hvis et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom inden for fristen for afgivelse af udtalelsen.

4. I overensstemmelse med de internationale aftaler, der er indgået af Unionen, kan repræsentanter for tredjelande og internationale organisationer indbydes som observatører til udvalgets møder i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i udvalgets forretningsorden, og under hensyntagen til Unionens og dens medlemsstaters sikkerhed og offentlige orden. Repræsentanter for tredjelande eller internationale organisationer deltager ikke i drøftelser om spørgsmål vedrørende tredjelandsenheders eller internationale organisationers støtteberettigelse.

*Artikel 36*

**Ophævelse**

Afgørelse nr. 1313/2013/EU ophæves med virkning fra den 1. januar 2028.

*Artikel 37*

**Overgangsbestemmelser**

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen af de pågældende tiltag eller eventuelle ændringer heraf frem til deres afslutning, jf. afgørelse nr. 1313/2013/EU eller forordning (EU) 2021/522, som fortsat finder anvendelse på de pågældende tiltag, indtil de afsluttes.

2. Finansieringsrammen i henhold til denne forordning kan også dække udgifterne til den tekniske og administrative bistand, der er påkrævet for at sikre overgangen mellem EU-mekanismen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til afgørelse nr. 1313/2013/EU eller forordning (EU) 2021/522.

*Artikel 38*

**Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2028.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

| | |
|---|---|
| *På Europa-Parlamentets vegne* | *På Rådets vegne* |
| *Formand* | *Formand* |

**OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER**


1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME ..... 3
1.1. Forslagets/initiativets betegnelse ..... 3
1.2. Berørt(e) politikområde(r) ..... 3
1.3. Mål ..... 3
1.3.1. Generelt/generelle mål ..... 3
1.3.2. Specifikt/specifikke mål ..... 3
1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er) ..... 3
1.3.4. Resultatindikatorer ..... 3
1.4. Forslaget/initiativet vedrører ..... 4
1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet ..... 4
1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet ..... 4
1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis ..... 4
1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art ..... 4
1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter ..... 5
1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling ..... 5
1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger ..... 6
1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r) ..... 6
2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER ..... 8
2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering ..... 8
2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er) ..... 8
2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi ..... 8
2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem ..... 8
2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning) ..... 8
2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder ..... 9
3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER ..... 10
3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet ..... 10
3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne ..... 12

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne ..... 12
3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget ..... 12
3.2.1.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter ..... 17
3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger ..... 22
3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne ..... 24
3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget ..... 24
3.2.3.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter ..... 24
3.2.3.3. Bevillinger i alt ..... 24
3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer ..... 25
3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget ..... 25
3.2.4.2. Finansieret over eksterne formålsbestemte indtægter ..... 26
3.2.4.3. Samlet behov for menneskelige ressourcer ..... 26
3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer 28
3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme ..... 28
3.2.7. Bidrag fra tredjemand ..... 28
3.3. Anslåede virkninger for indtægterne ..... 29
4. DIGITALE DIMENSIONER ..... 29
4.1. Krav af digital relevans ..... 30
4.2. Data ..... 30
4.3. Digitale løsninger ..... 31
4.4. Vurdering af interoperabilitet ..... 31
4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse ..... 32

## 1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

### 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om EU-civilbeskyttelsesmekanismen og finansiering af kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet samt om ophævelse af afgørelse nr. 1313/2013/EU (EU-civilbeskyttelsesmekanismen)

### 1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Civilbeskyttelse samt kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet.

### 1.3. Mål

*1.3.1. Generelt/generelle mål*

Forordningen har til formål at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne om at forebygge, forberede sig på og reagere på alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet, der kan forekomme i eller uden for Unionen, herunder situationer, hvor de påvirker flere sektorer samtidigt. Den yder også finansiering til beredskab og indsats på sundhedsområdet.

*1.3.2. Specifikt/specifikke mål*

Forordningen omfatter beskyttelse af mennesker, miljø og ejendom, herunder kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler. Den skal muliggøre koordinering i situationer, hvor andre EU-krisestyringsmekanismer gennemføres.

*1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

*Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.*

Som følge af dette forslag forventes Unionen at blive bedre i stand til at handle i forskellige faser af katastrofestyringscyklussen, nemlig forebyggelse, beredskab og indsats, gennem koordineret planlægning og handling, der forudser og afbøder risici, styrker beredskabet og muliggør en effektiv indsats, herunder i forbindelse med sundhedskriser.

Forslaget forventes at reducere risici, styrke befolkningers, infrastrukturers og væsentlige tjenesters modstandsdygtighed og bidrage til at minimere virkningerne af katastrofer, herunder alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

Forslaget forventes at styrke den kollektive operationelle indsats på EU-plan, støtte kapacitetsopbygningsforanstaltninger på nationalt plan og dermed fremme de færdigheder, ressourcer og den viden, der er nødvendig for at håndtere risici, reducere sårbarheder og øge modstandsdygtigheden over for fremtidige trusler.

*1.3.4. Resultatindikatorer*

*Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.*

Forordningen vil blive evalueret og overvåget i overensstemmelse med bestemmelserne i præstationsforordningen. Evalueringen gennemføres i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering og baseres på indikatorer, der er relevante for programmets mål.

Præstationsforordningen vil indeholde yderligere definition af de horisontale principper, der skal integreres på tværs af budgetprogrammer, herunder EU-civilbeskyttelsesmekanismen, i overensstemmelse med finansforordningen og relevante gennemførelsesbestemmelser.

Endelig vil der blive udarbejdet en dataplan for at sikre, at operationelle data er tilgængelige. Arbejdet hermed er allerede påbegyndt: I begyndelsen af 2025 implementerede GD ECHO Civilbeskyttelsesdataregistret efter evalueringen af EU-civilbeskyttelsesmekanismen, som indsamler operationelle data såsom indsættelser af kapaciteter eller oplagringssteder.

**1.4. Forslaget/initiativet vedrører**

☐ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning[34]

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☒ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

**1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet**

*1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Den europæiske civilbeskyttelse er blevet alvorligt udfordret af et forværret risiko- og trusselsbillede som følge af en stadig mere ustabil kombination af sikkerheds-, sundheds-, klima- og miljømæssige udfordringer. Forslaget indeholder foranstaltninger, der gør det muligt for Unionen og dens medlemsstater at tilpasse sig et bredt spektrum af farer og trusler, eftersom antallet af aktiveringer af EU-mekanismen i de seneste år er steget kraftigt, hvilket tydeligt viser, at de nationale systemer, der er udformet til at håndtere katastrofer og kriser, fortsat vil være under pres i fremtiden. Derfor skal koordineringsmekanismen på EU-plan være tilstrækkeligt udstyret til at kunne handle mere effektivt og virkningsfuldt. Samtidig er det i overensstemmelse med strategien for en beredskabsunion nødvendigt at sikre koordinering, overvågning og støtte til tværsektorielle operationer på EU-plan til støtte for de nationale indsatser. Derfor bør der oprettes et EU-krisekoordineringsknudepunkt, der bygger på katastrofeberedskabskoordineringscentrets strukturer og ekspertise, og som fortsat vil støtte EU-mekanismen samt fungere som et centralt punkt for operationel koordinering med medlemsstaternes myndigheder, herunder enheder, der er godkendt af medlemsstaterne, samt Kommissionens tjenestegrene. Integrationen af kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet i dette forslag giver et ekstra lag af beskyttelse for EU-borgerne, hvilket i sidste ende styrker modstandsdygtigheden og beskytter befolkningen mod en lang række sundhedstrusler.

[34] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

*1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Efterhånden som kriser bliver mere flerdimensionelle og grænseoverskridende, skal kapabilitetsmangler afhjælpes på EU-plan – enten gennem EU-ejede kapaciteter eller en koordineret indsats blandt medlemsstaterne. Dette vil ikke blot muliggøre en bedre koordinering af kriseresponsmekanismer, der anvendes på EU-plan og nationalt plan, men også sikre, at EU's bistand kan nå ud til alle EU-borgere i nød, samtidig med at det har en langsigtet positiv indvirkning på EU's samfund og økonomier. Kritiske kapaciteter, som f.eks. Galileo- og Copernicus-programmerne, kan kun opretholdes gennem en kollektiv indsats, der skaber strategiske infrastrukturer, som ingen medlemsstat kan opnå alene.

Desuden er en EU-indsats nødvendig for at opbygge kapacitet til kriserespons gennem strategisk fremsyn, integreret risikostyring, styrkelse af kapaciteten til grænseoverskridende nødberedskab, tværsektoriel integration og afskaffelse af videnskløfter.

*1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Som det er identificeret i evalueringen af EU-civilbeskyttelsesmekanismen (som EU-civilbeskyttelsesmekanismens erfaringsbaserede program bidrog til), fastslået i Niniistörapporten og yderligere analyseret i konsekvensanalysen, kræver kompleksiteten og den mangesidede karakter af tværsektorielle kriser såsom covid-19-pandemien og Ruslands angrebskrig mod Ukraine en omfattende og integreret tilgang til krisestyring, hvilket nødvendiggør et tæt og effektivt samarbejde mellem Unionen og dens medlemsstater for effektivt at håndtere de udfordringer, de står overfor. På daværende tidspunkt blev dette opnået ved hjælp af REACT-EU-pakken under samhørighedspolitikken. Den nuværende geopolitiske situation nødvendiggør en styrkelse af Europas civile og militære beredskab under hensyntagen til tidligere vellykkede koordineringsøvelser.

*1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Foranstaltninger under EU-civilbeskyttelsesmekanismen vil bygge på synergier med andre EU-instrumenter. Navnlig vil beredskabet blive understøttet af reformer og investeringer i nationale og regionale partnerskabsplaner, som vil omfatte en ikketildelt tematisk reserve til at reagere på kriser. De grænseoverskridende infrastrukturers modstandsdygtighed vil fortsat blive fremmet af Connecting Europe-faciliteten samt af nationale og regionale investeringer og reformer under den nationale og regionale partnerskabsplan, Interreg og af strategisk konnektivitet under Global Europe. Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne vil styrke EU's beredskab og strategiske autonomi inden for nøglesektorer og teknologier (f.eks. sundhedsinnovation og -produktion). I tredjelande vil kriseberedskab og -indsats fortsat nyde godt af humanitær bistand og andre værktøjer (f.eks. makrofinansiel bistand). Sammenhængen mellem den nye EU-civilbeskyttelsesmekanisme og andre fondes beredskabsrelevante arbejde vil blive sikret gennem en bredere gennemførelse af strategien for en beredskabsunion. Den bygger også på EU4Health-programmet og andre initiativer til at styrke beredskabet og indsatsen på sundhedsområdet og sikrer, at Unionens kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet styrkes.

*1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

| |
|---|
| |

**1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger**

☒ **Begrænset varighed**

– ☒ gældende fra 1. januar 2018 til 31. december 2034

– ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☐ **Ubegrænset varighed**

– iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

**1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)**

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– ☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☒ **Indirekte forvaltning** ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☒ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

– ☐· organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

Bemærkninger

I princippet vil det budget, der stilles til rådighed i henhold til forordningen, blive gennemført ved direkte forvaltning.

Tilføjelsen af muligheden for at gennemføre budgettet ved hjælp af indirekte forvaltning giver et yderligere instrument til at optimere budgetgennemførelsen. I lyset af den sammenhæng,

som civilbeskyttelsespolitikken indgår i, og som ofte vedrører uforudsigelige begivenheder (menneskeskabte katastrofer og naturkatastrofer), er det afgørende at sikre en inklusiv (med hensyn til involverede aktører) og fleksibel flerårig finansiel ramme.

## 2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

### 2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Tiltag og foranstaltninger, der modtager finansiel bistand i henhold til disse afgørelser, skal evalueres og overvåges i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i præstationsforordningen.

### 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

*2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Finansiel bistand til forebyggende foranstaltninger og beredskabsforanstaltninger i forbindelse med EU-mekanismen anvendes i overensstemmelse med et flerårigt arbejdsprogram, der vedtages af Civilbeskyttelsesudvalget. Kommissionen underretter regelmæssigt Civilbeskyttelsesudvalget om arbejdsprogrammets gennemførelse. I forbindelse med spørgsmål vedrørende kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet mødes udvalget i en anden sammensætning.

Forordningen gennemføres i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 32 i denne forordning, med betalingsmodaliteter baseret på erfaringer opnået i fortiden.

På grundlag af erfaringerne fra gennemførelsen af EU-mekanismen og for at sikre en effektiv gennemførelse af målene for EU-mekanismen agter Kommissionen at gennemføre tiltagene ved direkte og indirekte forvaltning under fuld hensyntagen til principperne om sparsommelighed, effektivitet og bedst mulig værdi for pengene.

*2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Europa-Kommissionens nuværende interne kontrolsystem sikrer, at de midler, der er til rådighed under EU-mekanismen, anvendes korrekt og i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

Det nuværende system er opbygget således:

1. Det interne kontrolteam i den ledende tjenestegren (Generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitær Bistand/DG ECHO) fokuserer på overholdelse af administrative procedurer og gældende lovgivning på civilbeskyttelsesområdet og følger gennemførelsen af DG ECHO's kontrolstrategi. Til dette formål anvendes også Kommissionens interne kontrolsystem.

2. Eksterne revisorer foretager regelmæssig revision af de tilskud og kontrakter, som tildeles under civilbeskyttelsesbudgettet, og disse revisioner er fuldt indarbejdet i GD ECHO's årlige revisionsplan.

3. Eksterne evaluatorer evaluerer de overordnede aktiviteter.

Trufne foranstaltninger kan blive revideret af OLAF og af Revisionsretten.

For så vidt angår tilsyn og overvågning anvendes de omfattende erfaringer, der er blevet indsamlet ved gennemførelsen af instrumentet for humanitær bistand, med de nødvendige ændringer for at gennemføre EU-mekanismen under indirekte forvaltning.

Der vil blive oprettet et lignende system for sundhedsberedskabs- og indsatsdelen under ledelse af GD HERA.

*2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

De anslåede omkostninger i forbindelse med GD ECHO's kontrolstrategi udgør 0,32 % af den indirekte forvaltning i 2024-budgettet og 0,35 % af den direkte forvaltning i 2024-budgettet. De centrale elementer er:

– de samlede personaleomkostninger i GD ECHO's finansielle og operationelle enheder ganget med den anslåede andel af tiden, der er afsat til kvalitetssikrings-, kontrol- og overvågningsaktiviteter

– de samlede ressourcer i GD ECHO's eksterne revisionssektor, der går til revision og kontrol.

I betragtning af de lave omkostninger ved en sådan kontrol og de kvantificerbare (korrektioner og inddrivelser) og ikkekvantificerbare (kontrollernes afskrækkende og kvalitetssikrende virkning) fordele relateret hertil finder Kommissionen, at de kvantificerbare og ikkekvantificerbare fordele ved kontrol langt overgår de begrænsede omkostninger forbundet hermed.

Med hensyn til de bemyndigede enheder, der gennemfører EU-finansiering under indirekte forvaltning, bidrager Kommissionen med op til 7 % af deres direkte støtteberettigede omkostninger til at sikre tilsyn med og forvaltning af EU-finansieringen

Det stemmer overens med Kommissionens indberettede årlige restfejlprocent på 0,53 % i 2024 for Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse.

## 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig og de berørte tjenestegrenes strategier til bekæmpelse af svig sikrer, at Kommissionens tilgang til risikostyring i forbindelse med svig er gearet til at identificere områder med risiko for svig og passende reaktioner.

## 3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

### 3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Nye budgetposter, som der anmodes om

*I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne*

| Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme | Budgetpost | Udgiftens art | Bidrag | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Nummer | OB/IOB | fra EFTA-lande | fra kandidatlande og potentielle kandidatlande | fra andre tredjelande | andre formålsbestemte indtægter |
| | 06 01 03 – Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med EU-civilbeskyttelsesmekanismen og sundhedsberedskab (UCPM) | IOB | JA | JA | JA | NEJ |
| | 06 04 01 EU-civilbeskyttelse – rescEU og sundhedsberedskab | OB | JA | JA | JA | NEJ |

## 3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

*3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

*3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget*

i mio. EUR (tre decimaler)

| **Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme** | | | Nummer | 2 | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | År | År | År | År | År | År | År | **I ALT FFR 2028-2034** |
| | | | **2028** | **2029** | **2030** | **2031** | **2032** | **2033** | **2034** | |
| Aktionsbevillinger | | | | | | | | | | |
| 06 04 01 EU-civilbeskyttelse – rescEU og sundhedsberedskab (UCPM) | Forpligtelser | (1a) | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **xx** |
| | Betalinger | (2a) | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **xx** |
| Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[35] | | | | | | | | | | |
| 06 01 03 – Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med EU-civilbeskyttelsesmekanismen og sundhedsberedskab (UCPM) | Forpligtelser = Betalinger | (3) | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **xx** |
| **Bevillinger I ALT** | Forpligtelser | =1a+1b+3 | 1,316 | 1,437 | 1,477 | 1,535 | 1,569 | 1,644 | 1,697 | **10,675** |
| | Betalinger | =2a+2b+3 | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **pm** |

[35] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

| Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme | 4 | "Administrationsudgifter"[36] |
|---|---|---|

| UCPM | | År 2028 | År 2029 | År 2030 | År 2031 | År 2032 | År 2033 | År 2034 | I ALT FFR 2028-2034 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Menneskelige ressourcer | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| • Andre administrationsudgifter | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **UCPM I ALT** | Bevillinger | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme** | (Forpligtelser i alt = betalinger i alt) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

i mio. EUR (tre decimaler)

| | | År 2028 | År 2029 | År 2030 | År 2031 | År 2032 | År 2033 | År 2034 | I ALT FFR 2028-2034 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4** | Forpligtelser | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| i den flerårige finansielle ramme | Betalinger | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

*3.2.1.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter*

i mio. EUR (tre decimaler)

[36] De nødvendige bevillinger bør fastsættes på grundlag af de årlige gennemsnitlige omkostninger, der er tilgængelige på det relevante BUDGpedia-websted.

| **Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme** | | | Nummer | 2 | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | År | År | År | År | År | År | År | **I ALT FFR 2028-2034** |
| | | | **2028** | **2029** | **2030** | **2031** | **2032** | **2033** | **2034** | |
| Aktionsbevillinger | | | | | | | | | | |
| UCPM 06 04 01 | Forpligtelser | (1a) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| | Betalinger | (2a) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[37][38] | | | | | | | | | | |
| UCPM 06 01 03 Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med EU-civilbeskyttelsesmekanismen og sundhedsberedskab (UCPM) | Forpligtelser = Betalinger | (3) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **Bevillinger I ALT til UCPM under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme** | Forpligtelser | =1a+1b+3 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| | Betalinger | =2a+2b+3 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| | | | **2028** | **2029** | **2030** | **2031** | **2032** | **2033** | **2034** | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder) | Forpligtelser | (4) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| | Betalinger | (5) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

37

38 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder) | | (6) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **Bevillinger I ALT under udgiftsområde 1-3** i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb) | Forpligtelser | =4+6 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| | Betalinger | =5+6 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| **Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme** | 4 | "Administrationsudgifter" |
|---|---|---|

i mio. EUR (tre decimaler)

| UCPM | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | **I ALT FFR 2028-2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Menneskelige ressourcer | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| • Andre administrationsudgifter | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **UCPM** | Bevillinger | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| **Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 4 i den flerårige finansielle ramme** | (Forpligtelser i alt = betalinger i alt) | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|

| | | År 2028 | År 2029 | År 2030 | År 2031 | År 2032 | År 2033 | År 2034 | I ALT FFR 2028-2034 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4** | Forpligtelser | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** |
| i den flerårige finansielle ramme | Betalinger | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** |

*3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger (skal ikke udfyldes for decentrale agenturer)*

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

| **Angiv mål og resultater** ⇩ | | | År **2028** | | År **2029** | | År **2030** | | År **2031** | | Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. afsnit 1.6) | | | | | | **I ALT** | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **RESULTATER** | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| | Type[39] | Gnsntl. omkostninger | Antal | Omkostninger | Antal | Omkostninger | Antal | Omkostninger | Antal | Omkostninger | Antal | Omkostninger | Antal | Omkostninger | Antal | Omkostninger | Antal resultater i alt | Omkostninger i alt |
| SPECIFIKT MÅL NR. 1[40] | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Resultat | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Resultat | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Resultat | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Subtotal for specifikt mål nr. 1 | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| SPECIFIKT MÅL NR. 2 | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

39 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

40 Som beskrevet i afsnit 1.3.2. "Specifikt/specifikke mål".

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| - Resultat | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Subtotal for specifikt mål nr. 2 | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| **I ALT** | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

*3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

*3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget*

| **VEDTAGNE BEVILLINGER** | År | År | År | År | År | År | År | **I ALT 2028-2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **2028** | **2029** | **2030** | **2031** | **2032** | **2033** | **2034** | |
| **UDGIFTSOMRÅDE 4** | | | | | | | | |
| Menneskelige ressourcer | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | **348,803** |
| Andre administrationsudgifter | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt |
| **Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4** | | | | | | | | |
| Menneskelige ressourcer | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | **21,210** |
| Andre administrationsudgifter | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt |
| **Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | | | | |
| **I ALT** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **370,01** |

*3.2.3.2. Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter*

*Ikke relevant*

*3.2.3.3. Bevillinger i alt*

| **I ALT VEDTAGNE BEVILLINGER + EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER** | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | **I ALT 2028-2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **UDGIFTSOMRÅDE 4** | | | | | | | | |
| Menneskelige ressourcer | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | **348,80** |
| Andre administrationsudgifter | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt |
| **Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Uden for UDGIFTSOMRÅDE 4** | | | | | | | | |
| Menneskelige ressourcer | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | **21,210** |
| Andre administrationsudgifter | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt | endnu ikke fastlagt |
| **Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | | | | |
| **I ALT** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **370,013** |

*3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer*

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

*3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget*

*Overslag angives i årsværk*

| **VEDTAGNE BEVILLINGER** | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)** | | | | | | | | |
| 20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer) | | 213 | 213 | 213 | 213 | 213 | 213 | 213 |
| **• Eksternt personale (i årsværk)** | | | | | | | | |
| 20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme) | | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 |
| Budgetpost for Støttelinje (xx) | - i hovedsædet | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 |
| **I ALT** | | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** |

*3.2.4.2. Finansieret over eksterne formålsbestemte indtægter*

Ikke relevant

*3.2.4.3. Samlet behov for menneskelige ressourcer*

| **VEDTAGNE BEVILLINGER I ALT + EKSTERNE FORMÅLSBESTEMTE INDTÆGTER** | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)** | | | | | | | | |
| 20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer) | | **213** | **213** | **213** | **213** | **213** | **213** | **213** |
| **• Eksternt personale (i årsværk)** | | | | | | | | |
| 20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme) | | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 |
| Budgetpost for Støttelinje (xx) | - i hovedsædet | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 |
| **I ALT** | | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** |

Antallet af medarbejdere, der gennemfører EU-civilbeskyttelsesmekanismen samt sundhedsberedskabs- og indsatskomponenten i EU4Health, er i øjeblikket 285 fuldtidsækvivalenter (205 i GD ECHO og 80 i GD HERA).

Det nuværende antal ansatte er opdelt som følger:

170 tjenestemænd og midlertidigt ansatte under udgiftsområde 4 (20 01 02 01 – hovedsæde og repræsentationskontorer)

85 eksternt ansatte under udgiftsområde 4 (20 02 01 og 20 02 02 – Eksternt personale – i hovedsædet og Kommissionens repræsentationskontorer)

30 ansatte under de eksterne formålsbestemte indtægter, der skal budgetteres under BA-posten i den nye FFR

Dette personaleniveau skal dog tilpasses det overordnede ambitionsniveau og det budget, der er afsat til UCPM+-instrumentet samt de nye tiltag, der udspringer af strategien for en beredskabsunion, for at kunne realisere denne ambitiøse dagsorden.

Det skønnes, at der vil være behov for en stigning på 15 % i personaleniveauet, hvilket vil bringe personalet op på 328 stillinger, for at dække nye aktiviteter og opgaver, der skal gennemføres under det nye instrument, såsom:

øgede aktiviteter som følge af et stigende antal og en øget intensitet af katastrofer[41]

gennemførelse af indbygget beredskab og overvågning af mainstreaming af beredskab på tværs af relevante politikområder

gennemførelse af det andet lag, der rækker ud over den nuværende EU-civilbeskyttelsesmekanisme, og som vedrører det tværsektorielle beredskabs- og indsatslag.

To vigtige initiativer, som GD ECHO skal levere på, vil kræve betydelige HR-ressourcer:

1. EU-krisekoordineringsknudepunktet

Oprettelsen af EU-krisekoordineringsknudepunktet, der bygger på ERCC's strukturer og ekspertise, er et vigtigt resultat. Formålet med knudepunktet er på grundlag af styrket planlægning og mere omfattende analyser og situationsbevidsthed at fortsætte og yderligere opskalere støtten til medlemsstaterne i forbindelse med håndteringen af de tværsektorielle konsekvenser af kriser. **Samtidig med fuldt ud at respektere nærhedsprincippet, de nationale kompetencer og medlemsstaternes særlige forhold, vil knudepunktet:**

arbejde hen imod en fælles forståelse på alle niveauer af kriser og deres konsekvenser for forskellige sektorer og hele befolkningen

lette arbejdet på tværs af sektorerne ved at yde krisestyringsstøtte til de ledende tjenester uden at overtage sektorspecifikke ansvarsområder og

overvåge den overordnede reaktion på kriser og samtidig sikre konstant feedback til Rådet, herunder gennem de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR).

Oprettelsen af knudepunktet vil gå hånd i hånd med bestræbelserne på at styrke **civil-militært samarbejde** under og som forberedelse til omfattende, tværsektorielle hændelser og kriser, herunder væbnet aggression. Det vil også støtte arbejdet hen imod en europæisk civilforsvarsmekanisme[42].

Knudepunktet vil **sikre tværsektoriel koordinering inden for beredskab og indsats mellem en række interessenter**, herunder Kommissionens tjenestegrene, medlemsstaterne, Rådet, EU-Udenrigstjenesten/kriseberedskabscentret i forhold til dets kompetencer, samt internationale partnere, navnlig NATO.

2. Princippet om indbygget beredskab

---

41 JRC-rapporten "An analysis of current and emerging risks".

42 Begrebet civilforsvarsmekanisme berører ikke den terminologi, som medlemsstaterne anvender for instrumenter eller mekanismer med et indhold svarende til det, der omtales i strategien som civilforsvarsmekanisme.

Strategien for en beredskabsunion indfører et nyt ledende princip for udformningen af EU's politikker: **indbygget beredskab**. Det betyder, at man fra begyndelsen skal vurdere, hvordan initiativer påvirker beredskabet. Betydningen af denne tilgang understreges af dens dobbelte rolle i strategien som både et centralt princip og en særskilt nøgleaktion. Dette kræver en proaktiv og vedvarende gennemførelsesindsats.

For at opnå reel effekt kræver **indbygget beredskab**, at beredskab integreres ved bevidst og tidlig inddragelse af beredskabsfaktorer i planlægning og beslutningstagning, frem for udelukkende at basere sig på efterfølgende vurderinger. En effektiv gennemførelse vil også afhænge af en solid overvågning af initiativets udvikling og aktiv støtte til dets formidling på nationalt og regionalt plan.

At indarbejde beredskab i vores politiske rammer handler ikke kun om at reducere fremtidige risici, det er også en klog investering. En nylig undersøgelse af over 70 beredskabsinitiativer i hele EU viste, at for hver euro, der blev investeret, var afkastet mellem to og ti euro. At investere i beredskab nu betyder færre forstyrrelser, lavere genopretningsomkostninger og øget langsigtet modstandsdygtighed og konkurrenceevne. Tildeling af passende budgetter og ressourcer i dag vil være med til at redde liv og spare penge i morgen.

Ud over disse to initiativer vil der være behov for yderligere menneskelige ressourcer for at gennemføre de øvrige nye tiltag, der udspringer af strategien for en beredskabsunion, herunder:

> Øget fremsynethed og forudseenhed: oprettelse af "kriseoversigten" for beslutningstagere, styrkelse af ERCC's analytiske kapacitet og systemer for tidlig varsling samt udarbejdelse af regelmæssige operationelle briefinger om tværsektorielle risici af enhver art og analyser af deres kaskadeeffekter (nøgleaktion)
>
> **Befolkningens beredskab:** øge befolkningens bevidsthed om risici, herunder for ældre, unge og personer med handicap
>
> Kriserespons: forstærke rescEU – reserven af beredskabskapaciteter på EU-plan, gennemføre lagerstrategien og vedtagelse af retningslinjer for stresstestning af beredskabs- og krisecentre i hele EU.

Den betydelige stigning i de operationelle aktiviteter vil derfor også kræve en styrkelse af støttefunktionerne (juridisk støtte, gennemførelse af finansielle aktiviteter og kontrolaktiviteter, IT osv.).

GD HERA vil være ansvarlig for gennemførelsen af delen vedrørende kriseberedskab og -indsats på sundhedsområdet. Med et udvidet mandat som beskrevet under MCM-strategien COM(2025) xxx af 16. juli 2025 vil der være behov for en styrket personaletildeling.

### *3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer*

| **Digitale bevillinger og IT-bevillinger I ALT** | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | **I ALT FFR 2028-2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **UDGIFTSOMRÅDE 4** | | | | | | | | |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| IT-udgifter (organisationen/institutionen) | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | **18,83** |
| **Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 4** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **18,83** |
| **Uden for UDGIFTSOMRÅDE 47** | | | | | | | | |
| Policy-IT-udgifter til operationelle programmer | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | **84,00** |
| **Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 4** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **84,00** |
| | | | | | | | | |
| **I ALT** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **102,83** |

*3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*

Initiativet er i overensstemmelse med forslaget til FFR 2028-2034.

*3.2.7. Bidrag fra tredjemand*

Forslaget/initiativet:

– ☐ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

| | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | I alt |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen | | | | | | | | |
| Samfinansierede bevillinger I ALT | | | | | | | | |

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

  – ☐ for egne indtægter

  – ☐ for andre indtægter

  – ☐ Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

| Indtægtspost på budgettet: | Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår | Forslagets/initiativets virkninger[43] | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** |
| Artikel ……. | | | | | | | | |

## 4. DIGITALE DIMENSIONER

### 4.1. Krav af digital relevans

| **Henvisning til kravet** | **Beskrivelse af kravet** | **Aktør, der er berørt eller omfattet af kravet** | **Processer på højt plan** | **Kategori** |
|---|---|---|---|---|
| Artikel 23 + 29 | 14. Medlemsstaterne underrettes om den operationelle status for rescEU-kapaciteter gennem CECIS. | UCPM-medlemsstater og deltagende stater<br>rescEU-knudepunkter<br>ERCC | informationshåndtering, underretning, situationsbevidsthed | situationsbevidsthed |
| Artikel 29 | 1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som har, eller kan have, virkninger for flere lande på tværs af grænserne eller påvirker eller kan påvirke andre medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående de potentielt berørte | UCPM-medlemsstater og deltagende stater<br>ERCC | nødberedskab, underretning, informationshåndtering | krisestyring |

[43] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | medlemsstater og Kommissionen.<br><br>Underretningen af Kommissionen er ikke påkrævet, når underretningspligten allerede er behandlet i henhold til anden EU-lovgivning, i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab eller i henhold til gældende internationale aftaler.<br><br>2. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som sandsynligvis vil føre til en anmodning om bistand fra en eller flere medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen indtræffer, eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående Kommissionen om, at der kan forventes en anmodning om bistand via ERCC, for at Kommissionen i nødvendigt omfang kan informere de øvrige medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene.<br><br>3. Underretninger som omhandlet i stk. 1 og 2 skal, hvis det | | | |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | er relevant, ske via CECIS. | | | |
| Artikel 30 | 8. Enhver medlemsstat, der modtager en anmodning om bistand gennem EU-mekanismen, tager straks stilling til, om den er i stand til at yde den ønskede bistand, og underretter ERCC om sin beslutning om at yde bistand via CECIS med angivelse af omfanget heraf og betingelserne herfor. ERCC holder medlemsstaterne orienteret. | UCPM-medlemsstater og deltagende stater<br>ERCC | håndtering af anmodninger, nødberedskab, underretning, informationsstyring | nødberedskab, koordinering af bistand |
| Artikel 26 | 1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om:<br>b) komponenterne i CECIS samt tilrettelæggelsen af informationsudveksling gennem CECIS | UCPM-medlemsstater og deltagende stater<br>ERCC | systemudvikling, datahåndtering | systemudvikling |
| Artikel 22 og 23 | 1. b) fremskridt med hensyn til at øge katastrofeberedskabets parathed: målt ved antallet af indsatskapaciteter, der er registreret i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje under hensyntagen til de kapacitetsmål, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra f), antallet af indsatskapaciteter, der er registreret i | UCPM-medlemsstater og deltagende stater<br>rescEU-knudepunkter<br>ERCC | parathedsvurdering, kapacitetsstyring, krisestyring | nødberedskab |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | det fælles varslings- og informationssystem (CECIS), og antallet af rescEU-kapaciteter, der er oprettet med henblik på at yde bistand i overvældende situationer | | | |
| BILAG I<br>Afdeling IV | b) forvalte CECIS til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes kontaktpunkter<br>w) støtte medlemsstaterne på deres anmodning i forbindelse med katastrofer, der sker på deres område, ved at give dem mulighed for at anvende europæiske videnskabelige partnerskaber til målrettede videnskabelige analyser. Disse analyser kan deles via CECIS med samtykke fra de berørte medlemsstater.<br>x) bidrage til udvikling af systemer til transnational detektion og tidlig varslings- og alarmeringssystemer af europæisk interesse med henblik på at muliggøre en hurtig indsats og fremme forbindelserne | UCPM-medlemsstater og deltagende stater<br>ERCC | systemstyring, informationshåndtering, krisestyring | nødberedskab |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | mellem tidlig varslings- og alarmeringssystemerne og deres forbindelse med ERCC og CECIS, hvilket skal være berettiget til finansiel støtte fra Unionen.<br>Systemerne skal tage højde for og bygge på de eksisterende og fremtidige informations-, overvågnings- eller detektionskilder samt informations-, overvågnings- eller detektionssystemer | | | |
| Artikel 35 | ATHINA-platformen skal baseres på og supplere eksisterende epidemiske efterretningsressourcer ved at samle efterretninger om sundhedstrusler og medicinske modforanstaltninger.<br>Via platformen indsamles oplysninger fra producenter og medlemsstater om produktion og lagre af kriserelevante råmaterialer samt om udstyr og infrastruktur.<br>Platformen etableres med strenge sikkerhedskrav for at lette udvekslingen af oplysninger med andre sikre | Kommissionen, medlemsstaterne, interessenter (herunder industrien) | Dataforvaltning | Sundhedsberedskab og -indsats |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | platforme og samtidig sikre integritet i den samlede IT-arkitektur, herunder robusthed over for cybertrusler og beskyttelse af kommercielle data. | | | |

**4.2. Data**

| **Type af data** | **Henvisning til kravet eller kravene** | **Standard og/eller specifikation (hvis relevant)** |
|---|---|---|
| Brugeradministration:<br>Brugerroller og -rettigheder, data om roller og tilknyttede rettigheder, som definerer adgang og driftsmæssig kontrol i systemet. | Artikel 36, stk. 1 | |
| Personoplysninger om eksperter:<br>Kontaktoplysninger, ekspertise/uddannelser, sprog, vaccinationer, kategori/færdigheder/roller på EU-civilbeskyttelseshold | Artikel 20, stk. 8, artikel 38, stk. 1, litra b) | sTESTA-forbindelse |
| Operationelle data for ressourcer/moduler/kapaciteter (herunder RescEU og Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje)<br>Sammensætning, tilgængelighed, lagre, indsættelseshistorik | Artikel 14, stk. 14, artikel 38, stk. 1, litra b) | sTESTA-forbindelse |
| Detaljer om nødsituationen:<br>Berørte regioner, faretyper, synopsis, aktiveringsniveau, oplysninger om anmodet bistand, oplysninger om tilbudt bistand, logbogsmeddelelser og notifikationer, operationelle kort, dokumenter ... | Artikel 19, artikel 20, stk. 8, bilag I, afdeling IV | sTESTA-forbindelse/tilgængelig i skrivebeskyttet tilstand via almindeligt internet for autoriserede brugere. |

**Datastrømme**

| **Type af** | **Henvisning** | **Aktør, der** | **Aktør,** | **Udløsende faktor for** | **Hyppig** |
|---|---|---|---|---|---|

| **data** | **(er) til kravet eller kravene** | **leverer dataene** | **der modtager dataene** | **dataudvekslingen** | **hed (hvis relevant)** |
|---|---|---|---|---|---|
| Varsling om katastrofe | Artikel 29 | Medlemsstater/ ERCC | UCPM-brugere | I tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for en katastrofe | Ikke relevant |
| Anmodning om bistand | Artikel 30 | Medlemsstater/ ERCC | UCPM-brugere | Anmodning om bistand gennem EU-civilbeskyttelsesmekanismen | Ikke relevant |
| Tilbud om bistand | Artikel 30 | Medlemsstater/ ERCC | UCPM-brugere | Tilgængelighed til at yde bistand | Ikke relevant |
| Godkendelses- og indsættelsesfase | Artikel 30 | Medlemsstater/ ERCC | UCPM-brugere | Den tilbudte bistand svarer til den anmodede bistand | Ikke relevant |
| Afslutning og rapportering | Artikel 30 | ERCC | UCPM-brugere | Efter anmodning eller efter højst 90 dage | Ikke relevant |
| Registrering af ressourcer | Artikel 22 | Medlemsstater/ ERCC | UCPM-brugere | Obligatorisk trin for at kunne tilbydes som en del af den leverede bistand | Ikke relevant |
| Opdatering af ressourcer | Artikel 22, Artikel 23, Artikel 27 | Medlemsstater/ ERCC | UCPM-brugere | Når der sker ændringer i en ressources egenskaber, såsom dens tilgængelighed, funktioner, kapacitet eller kontaktoplysninger | Ikke relevant |
| Anmodning om organisations- eller brugeradgang | Artikel 36, stk. 1 | Medlemsstater/ ERCC | Privilegerede UCPM-brugere | Efter anmodning om at etablere brugerstrukturen i CECIS | Ikke relevant |

### 4.3. Digitale løsninger

| Digital løsning | Henvisning(er) til kravet eller kravene | Vigtigste foreskrevne funktioner | Ansvarligt organ | Hvordan sikres tilgængelighed? | Hvordan overvejes muligheden for videreanvendelse? | Brug af AI-teknologier (hvis relevant) |
|---|---|---|---|---|---|---|
| CECIS | Artikel 3,<br>artikel 23,<br>artikel 29,<br>artikel 30,<br>bilag I, afdeling IV | **Registrering og forvaltning af ressourcer:** for at registrere, forvalte og opdatere oplysninger om de ressourcer, der er tilgængelige i medlemsstaterne.<br>**Håndtering af nødsituationer:** for at støtte beredskabsstyringsaktiviteter, herunder:<br>1. Rapportering af hændelser<br>2. Situationskendskab<br>3. Planlægning af beredskabsindsats<br>**Håndtering af anmodninger- og tilbud:** for at administrere anmodninger om bistand og tilbud om ressourcer, herunder muligheden for at oprette, opdatere og annullere anmodninger og tilbud.<br>**Indsættelse og sporing:** for at spore indsættelsen af ressourcer, | DG ECHO A.1 | CECIS er designet til udelukkende at fungere på TESTA. Der findes en begrænset version på det almindelige internet for at give oplysninger i realtid i skrivebeskyttet tilstand til CECIS-brugere i marken. For deltagende stater i EU-civilbeskyttelsesmekanismen uden TESTA vil ERCC handle på deres vegne ved at indkode dataene. | Potentiel genanvendelighed med henblik på fremtidig interoperabilitet med andre platforme (EWRS, ECMP …) | Ikke relevant |

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | herunder deres placering, status og tilgængelighed.<br><br>**Kommunikation og samarbejde:** for at lette kommunikation og samarbejde mellem medlemsstaterne, ERCC og andre interessenter, udveksle oplysninger og koordinere indsatserne.<br><br>Dataanalyse og rapportering: for at levere dataanalyse- og rapporteringskapacitet, herunder muligheden for at generere rapporter.<br><br>**Sikkerhed og adgangskontrol:** for at sikre platformens sikkerhed og integritet, herunder muligheden for at kontrollere adgangen til følsomme oplysninger og ressourcer.<br><br>**Integration med andre systemer:** for at integrere med andre systemer og platforme, herunder eksisterende beredskabsstyringssystemer og systemer til tidlig varsling. | | | | |

*Beskriv for hver digital løsning, hvordan den digitale løsning opfylder kravene og forpligtelserne i EU's cybersikkerhedsramme og andre gældende digitale politikker og bestemmelser (såsom eIDAS, den fælles digitale portal osv.).*

*Digital løsning nr. 1*

| **Digital politik og/eller sektorspecifik politik (hvis relevant)** | **Beskrivelse af overensstemmelse** |
|---|---|
| ***AI-forordningen*** | Ikke relevant |
| ***EU's cybersikkerhedsramme*** | Uden at det berører forordning (EU) 2016/679, garanterer medlemsstaterne sikkerheden, integriteten, ægtheden og fortroligheden af de oplysninger, der indsamles og lagres med henblik på dette direktiv. |
| ***eIDAS*** | EU Login |
| ***Den fælles digitale portal og IMI*** | Ikke relevant |
| ***Andre*** | |

### *4.4. Vurdering af interoperabilitet*

### 4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

| **Beskrivelse af foranstaltningen** | **Henvisning(er) til kravet eller kravene** | **Kommissionens rolle** (hvis relevant) | **Aktører, der skal inddrages** (hvis relevant) | **Forventet tidsplan** (hvis relevant) |
|---|---|---|---|---|
| Oprettelse af en CECIS-brugerarbejdsgruppe med henblik på at onboarde medlemsstater og deltagende stater i det nye CECIS, give opdateringer om applikationen og lette fælles beslutningstagning. | Artikel 36, stk. 1, litra b) | Organisering og facilitering af møder samt levering af teknisk ekspertise og vejledning efter behov. | UCPM medlemsstat/deltagende stat | Ikke relevant |